

SAPATTIKOULU- LÄKSYT

3 neljännes 2013

**Jeesuksen elämä, työ ja
opetukset 3 osa**

Jeesuksen sanoman vastaanottaminen

Julkaisia: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetyssurakunnan Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org Toimituspaikka Suomessa: Mastotie 10, 37800 Akaa www.spaup.org info@spaup.org

Tekijä: Antonino Di Franca

Sisällön esiluku ja muokkaus: Pääkonferenssin saarnaajaosasto

Kääntäminen, toimitus ja taitto: Pääkonferenssin kustannusosasto

Johdanto

Oletko koskaan kuullut kenenkään sanovan: ”Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa”? Luuk. 21:33. Jokainen tietää ettei ihminen voi väittää näin. Vaikka joku näin sanoisi, niin ei voisi olla. Ihmiset lausuvat paljon asioita, jotka ovat yhtä silppua, jonka aika hajottaa, eikä niillä ole todellisuuspohjaa.

Mutta näin ei ole Jeesuksen sanojen kohdalla. Onko Hän antanut periaatteen? Sillä on johdonmukaisuutta ja ne läpäisevät minkä tahansa testin. Onko Hän antanut lupauksen? Vuosikymmenien ja sukupolvien jälkeenkään Hän ei unohda sitä; Hän pitää sen ja tuo sen esille kun aika on oikea. Onko Hän esittänyt ennustuksia? Vuosisatoja voi kulua, mutta Hänen sanansa eivät menetä voimaansa ja tulevat täydellisesti täytetyiksi. ”Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.” Matt. 24:35

Herran sanomat eivät ole kuten ihmisten puheet. Hänen sanansa ovat voimallisia, joilla on tehoa joko heti tai ajan myötä. Kun ihmiset pyysivät parannusta, vapautta ja apua, ei heitä autettu kuukausien, viikkojen tai tuntien kuluttua; ne annettiin heti. ”Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?” ”Rabbuuni, että saisın näköni jälleen.” ”Mene, sinun uskosi on sinut pelastanut. ... Ja kohta hän sai näkönsä, ...” Mark. 10:51, 52

”Minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi. Silloin hän nousi, otti kohta vuoteensa ja meni ulos kaikkien nähden.” Mark. 2:11, 12 Nämä asiat tapahtuivat, koska Hänen sanansa olivat peräisin Jumalan hengestä ja niissä oli elämä itsessään, Hän sanoi: ”Ne sanat, jotka olen teille puhunut, ne ovat henki ja ovat elämä.” Joh. 6:63. Ne saavat aikaan, eivät vain ruumiillista terveyttä ja ruumiillista elämää, vaan myös hengellistä parantumista ja iloa.

Tämän puolen vuoden aikana jatkamme Jeesuksen elämän, työn ja opetusten opiskelemista, keskittyen ”Jeesuksen sanoman vastaanottamiseen.” Evankeliumissa tulemme suoraan yhteyteen Vapahtajan voimallisen sanan kanssa. Mitä meidän pitäisi tehdä kun kuulemme Hänen kaikille osoitetun elämää antavan sanomansa? ”Jokainen, joka tulee minun tyköni ja kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan – minä osoitan teille, kenen kaltainen hän on. Hän on miehen kaltainen, joka huonetta rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle; kun sitten tulva tuli, syöksähti virta sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli hyvästi

rakennettu.” Luuk. 6:47, 48

Ilosanomman ihanaa voimaa vahvistaen kirjoittaa innoittunut sanansaattaja: ”...Raamatussa on aarteita, joita ei ole pidetty arvossa, se on kuin kaivos täynnä kallisarvoista malmia. ... Armo ja totuus ja rakkaus ovat kalliita yli meidän laskettavan voimamme; emme voi saada näitä aarteita liikaa, ja Jumalan sanassa voimme saada tietoomme, kuinka meistä voi tulla näiden taivaallisten rikkauksien omistajia, mutta miksi yhtäkään Jumalan sana ei kiinnosta monia kristittyjä? Siksikö ettei Jumalan sana ole henki tai elämä? Onko Jeesus antanut meille epäkiinnostavan tehtävän, kun Hän käskee meitä ”tutkimaan kirjoituksia”? Jeesus sanoo: ”Sanat jotka puhun teille ovat henki ja ovat elämä.” ... Kun sydän on sopusoinnussa sanan kanssa, uusi elämä puhkeaa sinussa, uusi valo loistaa jokaisessa sanassa, ja siitä tulee sielullesi Jumalan ääni. Tällä tavoin vastaanotat taivaallisia asioita ja tiedät minne olet menossa ja voit tehdä useimmista etuoikeuksistasi totta.”- Fundamentals of Christian Education s. 182, 183

”Kun sydän on sopusoinnussa sanan kanssa, uusi elämä puhkeaa sinussa, uusi valo loistaa jokaisen sanan viivassa ja siitä tulee sielullesi Jumalan ääni. Tällä tavoin vastaanotat taivaallisia asioita ja tiedät minne olet menossa ja voit tehdä useimmista etuoikeuksistasi totta.” - Christian Education s. 80

Jos viikoittaiset läksyt ovat selattu läpi viime hetkellä vain vastattavaksi kysymykseen, ne eivät juurikaan edistä hengellisen elämän etua. Kuten tarvitsemme ruokaa joka päivä pitääksemme elämää yllä ja saadaksemme energiaa, niin on myös hengellisen elämämme laita. Raamatun läksyjä täytyy opiskella ja mietiskellä joka päivä, lisäten sen, mitä olemme oppineet, henkilökohtaiseen elämäämme. Silloin ne tuovat hengelliseen elämäämme muutosta ja suurta siunausta.

”Vanhempien täytyisi tutkia kirjoituksia lastensa kanssa. Heidän täytyisi tutustua läksyihin itse; he voivat ohjastaa lapsiaan niiden oppimisessa. Joka päivä jonkinlainen hetki aikaa täytyisi käyttää läksyjen tutkimiseen, ei ainoastaan mekaanisesti toistellen sanoja, kun mieli ei sisäistä tarkoitusta, vaan pyrkiä sanojen perustuksille, ja tutustua siihen, mitä läksy opettaa. Lasten välinpitämättömyys on monissa tapauksissa vanhempien syytä. He ovat välinpitämättömiä, ja lapset oppivat tämän saman asenteen. Jos vanhemmat osoittavat, että antavat arvoa sapattikoululle, osoittaen kunnioitusta ja merkittävyyttä, lapset oppivat heidän esimerkistään tämän.” - Counsels on Sabbath School Work s. 53, 54

”Jeesus on voiman lähde, elämän alkujuuri. Hän johdattaa meidät sanansa pariin ja ojentaa meille elämän puusta lehtiä synninsairaiden sielujen parannukseksi. Hän johdattaa meidät Jumalan valtaistuimen tykö ja panee suuhumme rukouksen, jonka välityksellä pääsemme läheiseen yhteyteen hänen kanssaan. Hän saattaa liikkeelle taivaan kaikkivoivat mahdit meidän hyväksemme. Joka askeleella olemme kosketuksessa hänen elävään voimaansa.” - Apostolien teot s. 364, 365

Käyttäkäämme tätä tilaisuutta hyödyntääksemme hengellisesti siunattua elämän ja viisauden lähdettä.

Pääkonferenssin veljet ja sisaret

Erikoissapattikolehti LÄNSI-AFRIKAN LÄHETYSKOULULLE
Heijastakoon lahjasi taivaasta saatua siunaustasi!

1

Sapattina 6. heinäkuuta 2013

Vieraanvaraisuuden siunaus

”Raamattu painottaa paljon vieraanvaraisuuden harjoittamista. Se ei vain teroita vieraanvaraisuutta velvollisuutena, vaan esittää monia kauniita esimerkkejä tämän armon harjoittamisesta ja siunauksista, joita se tuo. Yksi näistä on Abrahamin kokemukset...” ”Tällaisilla huomaavaisilla teoilla Jumala ajatteli olevan riittävää merkitystä tulla talletetuiksi Hänen sanaansa; ja yli tuhat vuotta myöhemmin heitä lainasi eräs innoittunut apostoli: ’Älä unohda harjoittaa vieraanvaraisuutta: sillä siten muutamat ovat tietämättään saaneet pitää vierainaan enkeleitä.’”
- The Adventist Home s. 445

Eteneminen jatkuvasti päämäärää kohti

1. Tietäen, että Hänen lähetystehtävänsä viimeiset päivät lähestyivät, mihin Jeesus keskittyi?

Luuk. 9:51 Ja kun hänen ylösottamisensa aika oli täyttymässä, käänsi hän kasvonsa Jerusalemiä kohti, vaeltaakseen sinne.

”Vapahtajan oli hyvin raskasta kulkea tietään, rakkaiden opetuslastensa pelon, pettymyksen ja epäuskon tähden. Oli vaikeata johtaa heidät siihen tuskaan ja epätoivoon, joka heitä Jerusalemissa odotti. Ja Saatana oli myös lähellä ahdistaa kiusauksillaan Ihmisen Poikaa. Miksi Hän nyt menisi Jerusalemiin varmaa kuolemaa kohden? Kaikkialla Hänen ympärillään oli sieluja, jotka isosivat elämän leipää. Joka puolella oli kärsiviä ihmisiä, jotka odottivat Häneltä parantavaa sanaa. Olihan vasta alussa se työ, jota suoritettaisiin Hänen armonsa evankeliumin avulla. Ja Hän itse oli täydessä miehuuden voimassa. Miksi Hän ei menisi maailman laajoille elovainioille viemään armonsa sanomaa, parantavan voimansa kosketusta?”
”Mutta Jumalan suuressa suunnitelmassa oli hetki määrätty, jolloin Hän uhraisi itsensä ihmisten syntien tähden, ja se hetki oli pian koittava. Hän ei horjuisi eikä epäröisi. Hänen kulkunsa on käännetty Jerusalemiä kohden, missä Hänen vihollisensa ovat kauan suunnitelleet riistää Hänen henkensä; nyt Hän on sen antava. Hän käänsi kasvonsa kohti vainoa, kieltäymystä, hylkäämistä, tuomiota ja kuolemaa”
- Aikakausten toivo s. 468, 469

2. Minkä alueen läpi Hän ja Hänen opetuslapsensa kulkivat matkalla Jerusalemiin? Kenet Jeesus lähetti edelle varaamaan huoneita samarialaisesta kylästä?

Luuk. 9:52 Ja hän lähetti edellensä sanansaattajia; ja he lähtivät matkalle ja menivät erääseen samarialaisten kylään valmistaakseen hänelle majaa.

”Erään tapauksen yhteydessä Kristus lähetti sanansaattajia edellään samarialaisten kylään, pyytäen ihmisiä valmistamaan Hänelle ja opetuslapsilleen virkistystä.” - The Sanctified Life s. 57, 58

Ystävällinen vastaanotto ja siunaus

3. Mitä opetuslapset kohtasivat, kun he menivät kaupunkiin pyytämään vieraanvaraisuutta? Mikä oli tämän torjumisen syynä?

Luuk. 9:53 Mutta siellä ei otettu häntä vastaan, koska hän oli vaeltamassa kohti Jerusalemiä.

”Mutta kansa kieltäytyi ottamasta Häntä vastaan, koska Hän oli matkalla Jerusalemiin. He käsittivät tämän merkitsevän, että Jeesus antoi etusijan juutalaisille; joita he katkerasti vihasivat. Jos Hän olisi tullut asettamaan ennalleen temppelin ja jumalanpalveluksen Garissimin vuorelle, he olisivat iloitte ottaneet Hänet vastaan, mutta Hän on menossa Jerusalemiin, eivätkä he halunneet osoittaa Hänelle vieraanvaraisuutta. Eivät he käsittäneet, että he työnsivät luotaan taivaan parhaan lahjan. Jeesus pyysi ihmisiä ottamaan Hänet vastaan ja Hän pyysi heiltä suosionosoituksia, jotta Hän pääsisi heitä lähelle ja voisi antaa heille runsaita siunauksia. Jokaisesta suosionosoituksesta Hän antoi paljon kalliimman armolahjan. Mutta samarialaiset menettivät kaikki ennakkoluulojensa ja uskonkiihkonsa vuoksi.” - Aikakausien toivo s. 469

4. Toisin kuin nuo samarialaiset, mitä suurta herkkyyttä ja vieraanvaraisuutta ilmensivät patriarkat, kun he näkivät kulkijan matkallaan? Millaisen erityisen armon patriarkat saivat tietämättä, keitä heidän vieraansa olivat?

1 Moos. 18:1-5 Ja Herra ilmestyi hänelle Mamren tammistossa, jossa hän istui telttamajansa ovella päivän ollessa palavimmillaan. Kun hän nosti silmänsä ja katseli, niin katso, kolme miestä seisoivat hänen edessään; nähdessään heidät hän riensi heitä vastaan majan ovelta ja kumartui maahan ja sanoi: 'Herrani, jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, älä mene palvelijasi ohitse. Sallikaa tuoda vähän vettä pestäksenne jalkanne ja levätkää puun siimeksessä. Minä tuon palasen leipää virkistääkseenne itseänne, ennen kuin jatkatte matkaanne, sillä kaiketi sitä varten olette poikenneet palvelijanne luo.' He sanoivat: 'Tee niinkuin olet puhunut'.

1 Moos. 19: 1-3 Ja ne kaksi enkeliä tulivat Sodomaan illalla, ja Loot istui Sodoman portissa, ja nähtyänsä heidät Loot nousi heitä vastaan ja kumartui maahan kasvoilensa. Ja hän sanoi: 'Oi herrani, poiketkaa palvelijanne taloon yöksi ja peskää jalkanne! Aamulla varhain voitte jatkaa matkaanne.' He sanoivat: 'Emme, vaan me jääme yöksi taivasalle'. Mutta hän pyysi heitä pyytämällä, ja he poikkesivat hänen luoksensa ja tulivat hänen taloonsa. Ja hän valmisti heille aterian

ja leipoi happamattomia leipiä, ja he söivät.

Heb. 13:2 Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vieraina.

”Etu oikeus joka kohtasi Aabrahamia ja Lootia ei ole meiltä kiistetty. Osoittamalla vieraanvaraisuuttaan Jumalan lapsille me myöskin voimme saada pitää Hänen enkeleitä vierainamme. Jopa meidän aikanamme enkelit voivat ihmismuodossa vierailla kotonamme ja viihdyttää meitä. Ja näkymättömät enkelit ovat aina kristittyjen kanssa, jotka elävät Jumalan valossa, ja nämä pyhät olennot jättävät jälkeensä siunauksen koteihimme.” - The Adventist Home s. 445

Inhimillinen reaktio töykeyteen

5. Millaista kielteistä palautetta antoi kaksi Jeesuksen opetuslasta? Miltä meistä tuntuisi, jos vaikkapa jonkun ennakkoluulon takia meitä ei päästettäisi sisään kylään tai kaupunkiin?

Luuk. 9:54 Kun hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes sen näkivät, sanoivat he: 'Herra, tahdotko, niin sanomme, että tuli taivaasta tulkoon alas ja hävittääkään heidät?'

”Opetuslapset tiesivät, että Kristuksen tarkoituksena oli siunata samarialaisia läsnäolollaan, ja heidän Mestarilleen osoitettu kylmäkiskoisuus, kateus ja epäkunnioitus herätti heissä hämmästyystä ja närkästystä. Etenkin Jaakob ja Johannes olivat kiihdyksissään. Se, että henkilöä, jota he kunnioittivat niin suuresti, kohdeltiin tällä tavoin, tuntui heistä niin suurelta vääryydeltä, että siitä oli välittömästi annettava rangaistus.” - Apostolien teot s. 415

”Jaakobia ja Johannesta, näitä Kristuksen lähettäjiä, vaivasi suuresti Jeesukseen kohdistettu loukkaus. He olivat täynnä kiukkua senvuoksi, että samarialaiset, joita Jeesus läsnäolollaan kunnioitti, olivat kohdelleet Häntä niin töykeästi. Nämä opetuslapset olivat äskettäin olleet Jeesuksen kanssa kirkastusvuorella ja nähneet Hänet Jumalan kirkastamana ja Mooseksen ja Elian kunnioittamana. Heidän mielestään ei samarialaisten osoittamaa halveksimista pitäisi rankaisematta sivuuttaa. Tullessaan Jeesuksen luo he kertoivat Hänelle, mitä kansa oli sanonut, kuinka he olivat kieltäytyneet antamasta Hänelle edes yösijaa. Heidän mielestään Hänelle oli tapahtunut hirveä vääryys, ja nähdessään kaukaa Karmelin vuoren, jolla Elia oli surmannut väärät profeetat, he huudahtivat: »Herra, tahdotko, niin sanomme, että tuli taivaasta tulkoon alas ja hävittääkään heidät?»” - Aikakausten toivo s. 469

Tilan valmistaminen parhaalle Vieraalle

6. Millaisen vastaanoton Jeesus sai toisessa samarialaisessa kylässä? Kuinka Hänen oma kansansa otti hänet vastaan? Mille ovelle Hän tänäkin päivänä kolkuttaa?

Luuk. 9:56, loppuosa: Ja he vaelsivat toiseen kylään.

Joh. 1:11 Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan.

Ilm. 3:20 Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.

”Vaikka israelilaiset kansakuntana toivoivatkin Messiaan tuloa, he olivat sydämeltään ja elämältään loitonneet Jumalasta siinä määrin, ettei heillä voinut olla oikeaa käsitystä luvatus Lunast ajan luonteesta tai tehtävästä. Heidän oman sydämensä ylpeys ja väärät käsityksensä hänen luonteestaan ja tehtävästään estäisivät heitä rehellisesti punnitsemasta hänen messiaanisuutensa todisteita. Jo toista tuhatta vuotta oli Juudan kansa odottanut luvatus Vapahtajan tuloa. He olivat kiinnittäneet palavimmat toiveensa tähän tapahtumaan. Tuhannen vuoden aikana he olivat vaalineet hänen nimeään lauluissa ja ennustuksissa, temppelin menoissa ja kotirikouksissaan. Mutta kun hän sitten tuli, eivät he kuitenkaan tunteneet häntä siksi Messiaaksi, jota olivat niin kauan odottaneet. »Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan» (Joh. 1: 11). Tuo taivaan rakastama Olento oli heidän maailmanmieliselle sydämelleen »niin kuin juuri kuivasta maasta». Heidän mielestään »ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta», johon he olisivat mielistyneet (Jes. 53: 2).” - Profeetat ja kuninkaat s. 493

7. Onko meidän vaikea nähdä ja tunnistaa omia virheitämme? Mitä saatamme oppia Lunastajan vastauksesta?

Luuk. 9:55,56 Mutta hän kääntyi ja nuhteli heitä.

”Kristuksen tehtäviin ei kuulu pakottaa ihmisiä ottamaan Hänet vastaan. Saatana ja hänen henkensä alaisina toimivat ihmiset koettavat pakottaa omaatuntoa. Ollen intoilevinaan vanhurskauden puolesta ihmiset, jotka ovat liitossa pahojen enkelien kanssa, tuottavat lähimmäisilleen kärsimyksiä kääntääkseen heidät omaksumaan omat uskonnolliset käsityksensä, mutta Kristus on aina armollinen, Hän koettaa aina voittaa ihmiset ilmaisemalla heille rakkautensa. Hän ei salli ketään kilpailijaa sielussa eikä Hän hyväksy puolinaista palvelusta. Hän haluaa vain vapaaehtoista palvelusta, sydämen antautumista halukkaasti, rakkauden pakottamana. Ei ole vakuuttavampaa todistusta siitä, että meissä on Saatanan henki, kuin halu vahingoittaa ja loukata niitä, jotka eivät anna työlemme arvoa tai jotka toimivat meidän käsityksiämme vastaan. Jokaisen ihmisen ruumis, sielu ja henki kuuluvat Jumalalle. Jeesus kuoli lunastaakseen kaikki. Mikään ei ole Jumalalle vastenmielisempää kuin että ihmiset uskonkiikkossaan tuottavat kärsimyksiä niille, jotka ovat ostetut Jeesuksen verellä.” - Aikakausien toivo s. 470

Mietiskelyä varten

”Mutta kun Vapahtaja saapui kaupunkiin, Hän näytti olevan matkalla Jerusalemiin. Tämä herätti samarialaisten vihan, ja sen sijaan että he olisivat lähettäneet

viestinviejä kutsuakseen heitä tai edes houkutelleet Häntä viipymään, he pidättäytyivät huomaavaisuudesta, jota he olisivat osoittaneet tavalliselle matkalaiselle. Jeesus ei koskaan pakota ketään olemaan kanssaan, ja samarialaiset menettivät siunauksen, jonka he olisivat voineet saada, jos he olisivat pyytäneet Häntä vieraakseen. ”Ihmettelemme ehkä tätä epäkohteliasta käytöstä taivaan Valtiaista kohtaan, mutta kuinka usein me, jotka väitämme olevamme Kristuksen seuraajia, syyllistymme samanlaiseen välinpitämättömyyteen. Pyydämmekö hartaasti Jeesusta asumaan sydämissämme ja kodeissamme? Hän on täynnä rakkautta, armoa, siunausta ja on valmis suomaan nämä lahjat meille, mutta, kuten samarialaiset, me usein tyydymme olemaan niitä ilman.” - The Sanctified Life s. 58

* * *

2 Sapattina 13. heinäkuuta 10233 **Laupias samarialainen**

”Kertomuksessa laupiaasta samarialaisesta Jeesus kuvaa tosi uskonnon luonnetta. Hän osoittaa, ettei se merkitse järjestelmiä, uskontunnustuksia tai muotomenoja, vaan rakkaudentekojen tekemistä, suurimman hyödyn tuottamista toisille, sydämen hyvyyttä.” - Aikakausien toivo s. 478

Kysymys iankaikkisesta elämästä

1. Minkä kysymyksen Mooseksen lain asiantuntija esitti Vapahtajalle? Millä kysymyksellä Jeesus vastasi hänelle välttääkseen ansan, joka Hänelle asetettiin?

Luuk. 10:25, 26 Ja katso, eräs lainoppinut nousi ja kysyi kiusaten häntä: ”Opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?” Niin hän sanoi hänelle: ”Mitä laissa on kirjoitettuna? Kuinkas luet?”

”Suuri kansanjoukko kuunteli henkeään pidättäen vastausta. Papit ja rabbiinit olivat aikoneet kietoa Jeesuksen panemalla lainoppineen tekemään tämän kysymyksen. Mutta Vapahtaja ei ryhtynyt kiistelemään asiasta. Hän pani kysyjän itsensä vastaamaan. »Mitä laissa on kirjoitettuna?» Hän sanoi. »Kuinkas luet?» Juutalaiset syyttivät Jeesusta Siinailta annetun lain syrjäyttämisestä, mutta Hän kytki pelastuskysymyksen Jumalan käskyjen pitämiseen.” - Aikakausien toivo s. 478

Tietäminen ja tekeminen

2. Eikö tämä lainoppinut tiennyt tarpeeksi, vai eikö hän totellut lakia? Minkä neuvon Jeesus antoi hänelle kuultuaan hänen vastauksensa?

Luuk. 10:27 Hän vastasi ja sanoi: ”Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja

lähimmäistäsi, niin kuin itseäsi.

”Lainoppinut ei ollut tyytyväinen fariseusten kantaan ja tekoihin. Hän oli tutkinut kirjoituksia toivoen oppivansa ymmärtämään niiden todellisen merkityksen. Hän tunsi elävää mielenkiintoa asiaan ja oli vilpittömästi kysynyt: »Mitä minun pitää tekemän?» Viitattaessa vastauksessaan lain vaatimuksiin hän syrjäytti kaikki muotomenoja koskevat säädökset. Hän ei pitänyt niitä minkään arvoisina, mutta esitti sen sijaan ne kaksi suurta periaatetta, joista koko laki riippuu ja profetat. Tämä vastaus, jota Kristus kiitti, asetti Vapahtajan edullisempaan asemaan kuin rabbiinit. He eivät voineet tuomita Häntä siitä, että Hän hyväksyi sen, mitä lain selittäjä oli esittänyt. Korkein rakkaus Jumalaa ja puolueeton rakkaus lähimmäistä kohtaan ovat ne periaatteet, joita elämässä on noudatettava. Lainoppinut huomasi rikkoneensa lakia. Hän tunsi syyllisyytensä Kristuksen tutkivien sanojen edessä. Hän ei ollut käytännössä noudattanut sen lain vaatimaa vanhurskautta, jonka hän väitti ymmärtävänsä. Hän ei ollut osoittanut rakkautta lähimmäistään kohtaan.” - Aikakausien toivo s. 479

Kiivaasti keskusteltu kysymys

3. Minkä toisen kysymyksen mies kysyi sitten, yrittäen oikeuttaa rakkauden puutettaan tiettyihin ihmisiin? Mitä kuvausta Jeesus käytti korjatakseen miehen mielipiteen ja käyttäytymisen lähimmäistään kohtaan?

Luuk. 10: 29, 30 Mutta hän tahtoi näyttää olevansa vanhurskas ja sanoi Jeesukselle: ”Kuka sitten on minun lähimmäiseni?” Jeesus vastasi ja sanoi: ”Eräs mies vaelsi Jerusalemissa alas Jerikoon ja joutui ryövärien käsiin, jotka riisuiivat hänet alasti ja löivät haavoille ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleeksi.”

”Juutalaisten keskuudessa tämä kysymys aiheutti loputonta kiistaa. Pakanain ja samarialaisten suhteen heillä ei ollut mitään epäilyksiä; nämä olivat vieraita ja muukalaisia. Mutta missä kulkisi raja heidän oman kansansa keskuudessa ja eri yhteiskuntaluokkien välillä? Ketä tulisi papin, rabbiinin tai vanhimman pitää lähimmäisenään? Heidän elämänsä kului muotomenojen noudattamisessa, joiden tarkoitus oli puhdistaa heidät. He opettivat, että kosketus tietämättömään ja välinpitämättömään kansanjoukkoon aiheuttaisi saastutuksen, jonka poistaminen vaati vaivalloisia ponnistuksia. Tulisiko heidän pitää näitä »saastaisia» lähimmäisinään? Jeesus ei taaskaan ryhtynyt väittelyyn. Hän ei tuominnut niiden tekopyhyyttä, jotka odottivat saada tuomita Hänet. Mutta yksinkertaisen kertomuksen avulla Hän asetti kuulijainsa eteen sellaisen kuvan ylivuotavasta taivaallisesta rakkaudesta, että se liikkutti kaikkien sydäntä ja sai lainoppineetkin tunnustamaan totuuden. Pimeys voidaan karkottaa päästämällä valoa sisään. Paras tapa käsitellä erehdyksiä on lausua totuus. Jumalan rakkauden ilmeneminen paljastaa itsekeskeisen sydämen turmeluksen ja synnin.” - Aikakausien toivo s. 479, 480

Enemmän kuin näkeminen; valmis auttamaan

4. Mikä opetus annettiin laissa koskien tällaisia tapauksia? Paljastiko papin ja temppelein avustajan käyttäytyminen, että he ymmärsivät palveluksensa luonnon ja tarkoituksen?

2 Moos. 23:4, 5 Jos tapaavat vihollisesi härän tai aasin yksityksissä, niin saata se hänelle takaisin. Jos näet vihamiehesi aasin makaamassa kuormansa alla, niin älä jätä häntä auttamatta, vaan auta häntä sitä päästämään.

Luuk. 10: 31, 32 Niin vaelsi sattumalta eräs pappi sitä tietä ja näki hänet ja meni ohitse. Samoin leeviläinenkin: kun hän tuli sille paikalle ja näki hänet, meni hän ohitse.

”Tämä ei ollut mikään kuviteltu kohtaaminen, vaan tositarina, jonka tiedettiin tapahtuneen juuri niin kuin Jeesus sen kertoi. Pappi ja leeviläinen, jotka olivat menneet ohi, olivat siinä joukossa, joka kuunteli Jeesuksen sanoja. Nämä molemmat miehet hoitivat pyhää virkaa ja selittivät ymmärtävänsä pyhiä kirjoituksia. He olivat ihmisiä, jotka oli erikoisesti valittu edustamaan Jumalaa ihmisten keskuudessa. Jumala oli johdattanut papin ja leeviläisen kulkemaan tietä, missä haavoitettu makasi, jotta he näkisivät hänen avuntarpeensa. Koko taivas tarkkasi, liikuttaisiko näiden miesten sydäntä sääli ihmiskärsimystä kohtaan. Vapahtaja oli itse opettanut Juudan kansaa korvessa. Pilvi- ja tulipatsaasta Hän oli esittänyt aivan toisenlaisia opetuksia, kuin mitä kansa nyt sai papeiltaan ja opettajiltaan. Lain laupiaat säädökset ulottuivat aina eläimiin asti, jotka eivät voi sanoin ilmaista tarpeitaan ja kärsimyksiään.” - Aikakausien toivo s. 480, 481

5. Millaista erityistä huomiota halveksuttu samarialainen antoi ryöstäjien uhrille? Tarjosiko hän hyvää tehdäkseen lohduttavia sanoja vai tarjosiko hän auliisti aikaansa, vaivaa ja varojaan?

Luuk. 10: 33-35 Mutta kun eräs samarialainen, joka matkusti sitä tietä, tuli hänen kohdalleen ja näki hänet, niin hän armahti häntä. Ja hän meni hänen luokseen ja satoi hänen haavansa ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet juhtansa selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä. Ja seuraavana aamuna hän otti esiin kaksi denaria ja antoi majatalon isännälle ja sanoi: ”Hoida häntä, ja mitä sinulta lisää kuuluu, sen minä palatessani sinulle maksan”.

”Hän ei kysynyt, oliko muukalainen juutalainen vai pakana. Jos hän oli juutalainen, niin samarialainen tiesi hyvin, että jos osat olisivat vaihtuneet, mies sylkisi häntä kasvoihin ja kulkisi ylenkatseellisesti ohi. Mutta hän ei tästä huolimatta epäröinyt. Hän ei ajatellut, että hän saattaisi itse joutua vaaraan viipyessään paikalla. Hänelle riitti se, että hänen edessään oli kärsivä ja apua tarvitseva ihminen. Hän otti oman viittansa, jolla verhosi hänet. Matkaansa varten varustamansa öljyn ja viinin hän käytti haavoittuneen parantamiseksi ja virkistämiseksi. Hän nosti hänet juhtansa

selkään ja kulki hitaasti, tasaista tahtia, jottei sairas kärsisi tärinästä ja jotteivät tuskat yltyisi. Hän vei hänet majataloon ja huolehti hänestä yön aikana, hoitaen häntä hellästi. Kun sairas aamulla oli jo parempi, uskalsi samarialainen lähteä matkaan. Mutta sitä ennen hän uskoi hänet majatalon isännän hoiviin, maksoi kulut ja jätti rahaa käytettäväksi hänen hyväkseen.” - Aikakausien toivo s. 482, 483

Hyvän esimerkin seuraaminen

6. Kuinka vaikeaa on tunnistaa oma lähimmäinen, kun on kuullut tarinan laupiaasta samarialaisesta? Mitä voimme oppia hänen anteliaasta asenteestaan, joka ulottuu yli sosiaalisten ennakkoluulojen?

Luuk. 10: 36 Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi osoitti olevansa sen lähimmäinen, joka oli joutunut ryöväreiden käsiin?

”Näin kysymykseen »Kuka on minun lähimmäiseni?» on ainoa vastattu. Jeesus osoitti, ettei lähimmäisemme ole vain samaan seurakuntaan tai uskoon kuuluva. Siinä eivät tule kysymykseen rotu, väri tai luokkaero. Lähimmäisemme on jokainen ihminen, joka tarvitsee apuamme. Lähimmäisemme on jokainen vihollisen haavoittama ja runtelema sielu. Lähimmäisemme on jokainen, joka on Jumalan omaisuutta. Kertomuksessa laupiaasta samarialaisesta Jeesus esitti kuvauksen itsestään ja tehtävästään. Saatana oli pettänyt, haavoittanut, ryöstänyt ja syössyt turmioon ihmisen jättäen hänet tuhon omaksi, mutta Vapahtaja sääli avutonta tilaamme. Hän jätti taivaan kirkkauden tullakseen avuksemme. Hän näki meidän olevan kuoleman omia ja otti haltuunsa asiamme. Hän paransi haavamme. Hän peitti meidät vanhurskautensa vaipalla. Hän hankki meille turvapaikan ja huolehti meistä täydellisesti omalla kustannuksellaan. Hän kuoli lunastaakseen meidät. Viitaten omaan esimerkkiinsä Hän lausuu seuraajilleen: »Sen käskyn minä teille annan, että rakastatte toisianne.» »Niin kuin minä olen teitä rakastanut — että tekin niin rakastatte toisianne.» Joh. 15: 17; 13: 34.” - Aikakausien toivo s. 483, 484

7. Mitä Jeesus toisti lainoppineelle? Minkä erityisen läksyn voimme oppia laupiaalta samarialaiselta tässä esimerkissä?

Luuk. 10: 28 loppuosa: Oikein vastasit; tee se, niin saat elää.”

Luuk. 10: 37 Hän sanoi: ”Se, joka osoitti hänelle laupeutta”. Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Mene, ja tee sinä samoin”.

”Samarialainen oli totellut hellän ja rakastavan sydämensä ääntä ja siten osoittautunut lain tekijäksi. Jeesus käski lainoppinutta: »Mene ja tee sinä samoin.» Jumalan lapsilta odotetaan tekemistä eikä vain sanomista. »Joka sanoo Hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan, niin kuin Hän vaelsi.» 1 Joh. 2: 6. Maailma tarvitsee tätä opetusta tänään yhtä paljon kuin silloin, kun se kuultiin Jeesuksen suusta. Itsekkyys ja kylmä muodollisuus ovat melkein tukahduttaneet rakkauden tulen ja hävittäneet luonteesta ne hyveet, joiden pitäisi tuntua suloisena tuoksuna. Monet Kristuksen

nimeä tunnustavat ovat unohtaneet sen tosiasian, että kristittyjen on edustettava Kristusta. Ellemme käytännössä uhraudu toisten hyväksi perhepiirissä, naapuristossa ja seurakunnassa, tai missä tahansa, emme ole kristittyjä, olkoon tunnustuksemme mikä hyvänsä” - Aikakausien toivo s. 484

Mietiskelyä varten

”Jos olemme kristittyjä, emme saa kulkea heidän ohitseensa pysytellen niin kaukana kuin mahdollista juuri niistä, jotka eniten tarvitsevat apuamme. Kun näemme ihmisen hädässä, oli se sitten vastoinkäymisten tai synnin aiheuttama hätä, emme koskaan saa sanoa: Tämä ei kuulu minulle. Karkottakaa vihollisen valta uskon ja rukouksen avulla. Puhukaa uskon ja rohkaisun sanoja, jotka ovat parantavaa palsamia lyödyille ja haavoitetulle. Monet ovat väsyneet ja masentuneet elämän taistelussa, vaikka yksikin ystävällinen ja rohkaiseva sana olisi auttanut heitä voittamaan. Meidän ei tulisi koskaan kulkea yhdenkään kärsivän sielun ohi koettamatta antaa hänelle sitä lohdutusta, jolla Jumala on lohduttanut meitä. Tämä kaikki on vain lain periaatteen täyttämistä, sen periaatteen, jota kertomus laupiaasta samarialaisesta valaisee ja joka ilmeni Jeesuksen elämässä. Hänen luonteensa ilmaisee lain todellisen merkityksen ja näyttää, mitä merkitsee rakastaa lähimmäistään niinkuin itseään. Ja kun Jumalan lapset osoittavat armeliaisuutta, ystävällisyyttä ja rakkautta kaikkia ihmisiä kohtaan, silloin hekin antavat oikean todistuksen taivaan säädösten luonteesta.” - Aikakausien toivo s. 484, 485

* * *

3

Sapattina 20. heinäkuuta 2013

Ihmiset, joita Jeesus siunasi

”Jeesus on aina rakastanut lapsia. Hän otti vastaan heidän lapsekkaan hellyytensä ja avoimen, teeskentelemättömän rakkautensa. Heidän puhtailta huuliltaan kaikuvaa kiitos ja ylistys oli kuin musiikkia Hänen korvissaan ja virkisti Hänen mieltään, silloin kun kosketus viekkaiden ja tekopyhien ihmisten kanssa pyrki Häntä masentamaan. Missä Vapahtaja liikkeikin, Hänen lempeät kasvonsa ja hellä, ystävällinen käytöksensä voittivat lasten rakkauden ja luottamuksen.” - Aikakausien toivo s. 491

Lasten huomioiminen

1. Kuinka papit ja lainoppineet suhtautuivat lasten lausumiin ja laulamiin hoosianna-huutoihin temppelessä? Hyväksyykö Raamattu tällaisen Vapahtajan ylistyksen tuomitsemisen?

Matt. 21:15, 16 Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ne ihmeet, joita hän teki, ja lapset, jotka huusivat pyhäkössä ja sanoivat: ”Hoosianna Daavidin pojalle”, niin he närkästyivät ja sanoivat hänelle: ”Kuuletko, mitä nämä sanovat?” Niin

Jeesus sanoi heille: "Kuulen; ettekö ole koskaan lukeneet: 'Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen?'"

Psalmi 8:3 Lasten ja imeväisten suusta sinä perustit voiman vastustajaisi tähden, että kukistaisit vihollisen ja kostonhimoisen.

”Kun Jeesus lähestyi Jerusalemiä ja häntä seuraava innostunut kansanjoukko riemuhuudoin ja palmunoksia heiluttaen julisti hänet Daavidin pojaksi, kateelliset fariseukset vaativat häntä saattamaan kansan vaikenemaan; mutta Jeesus vastasi, että tämä kaikki oli ennustusten täyttymystä ja että jos ihmiset vaikenisivat, niin kivet huutaisivat. Pappien ja hallitusmiesten uhkauksista säikähtäneenä kansa lipettiriemulaulunsa astuessaan Jerusalemin porteista sisälle; mutta myöhemmin lapset esittivät sen kertosaheen temppeleissä, missä he palmunoksia heiluttaen huusivat: »Hoosianna Daavidinpojalle.»Matt.21:8—16.Kun fariseukset kovasti närkästyneinä sanoivat Jeesukselle: »Kuuletko, mitä nämä sanovat», hän vastasi: »Kuulen; ettekö ole koskaan lukeneet: Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen? »Niin kuin Jumala vaikutti lasten kautta Kristuksen ensimmäisen tulemisen aikana, niin hän myös vaikutti heidän kauttaan hänen toista tulemistaan koskevan sanoman julistamisessa. Sen sanan täytyi toteutua, että Vapahtajan tulemusta oli julistettava kaikille kansanheimoille ja kielille ja kansoille.” Suuri taistelu, s. 373.

Jeesuksen arvostus lapsia kohtaan

2. Minkä rinnastuksen Jeesus antoi, kun hänen opetuslapsensa riitelivät siitä, kuka olisi heistä suurin? Miten Hän arvosti pieniä lapsia, toisin kuin kirjanoppineet ja opetuslapset?

Mark. 9:33-37 Ja he saapuivat Kapernaumiin. Ja kotiin tultuaan hän kysyi heiltä: "Mistä te tiellä keskustelitte?" Mutta he olivat vaiti; sillä he olivat tiellä keskustelleet siitä, kuka oli suurin. Ja hän istuutui, kutsui ne kaksitoista ja sanoi heille: "Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, on hänen oltava kaikista viimeinen ja kaikkien palvelija". Ja hän otti lapsen ja asetti sen heidän keskellensä; ja otettuaan sen syliinsä hän sanoi heille: "Joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut; ja joka minut ottaa tykönsä, se ei ota tykönsä minua, vaan hänet, joka on minut lähettänyt".

”Niillä, joilla on Kristuksen henki, ei ole mitään tarvetta olla korkeammassa asemassa veljiinsä nähden. Ne, jotka ovat pieniä omissa silmissään, ovat suuria Jumalan silmissä. Ja hän otti lapsen ja asetti sen heidän keskellensä; ja otettuaan sen syliinsä hän sanoi heille: ”Joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut; ja joka minut ottaa tykönsä, se ei ota tykönsä minua, vaan hänet, joka on minut lähettänyt.”

”On totta vieläkin, että lapset ovat vastaanottavaisimpia evankeliumin opetuksille;

heidän sydämensä on avoin jumalalliselle vaikutukselle ja pystyy säilyttämään saamansa opetukset. Pienet lapset voivat olla kristittyjä, omaten ikävuosiaan vastaavan kokemuksen. Heille on opetettava hengellisiä asioita, ja vanhempien tulee tehdä kaikkensa, jotta lasten luonne voisi muovautua Kristuksen luonteen kaltaiseksi.” - Aikakausten toivo s. 493

3. Mitä Jeesus rukoili Isältä liittyen lasten vilpittömyyteen ja auliuteen? Yhtäpitävänä ennustusten kanssa, mitä Hän näki lapsissa, jotka tuotiin Hänelle siunattavaksi?

Matt. 11:25 Siihen aikaan Jeesus johtui puhumaan sanoen: ”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille”.

”Totuuden kauneus ja arvo, jota maailman viisaat eivät tajua, tulee entistä selvemmäksi niille, jotka luottavasti ja lapsenomaisesti haluavat tuntea Jumalan tahdon ja noudattaa sitä. Opimme tuntemaan totuutta tulemalla itse osallisiksi Jumalallisesta luonnosta.” - Vuorisaarna s. 35

”Näissä lapsissa, joita Jeesuksen luokse tuotiin, Hän näki ihmisiä, joista tulisi Hänen armonsä perillisiä ja Hänen valtakuntansa alamaisia, ja jotkut heistä saivat Hänen tähtensä kärsiä marttyyrikuoleman. Hän tiesi, että nämä lapset kuuntelisivat Häntä ja ottaisivat Hänet vastaan Vapahtajanaan paljon halukkaammin kuin aikuiset, joista monet olivat kovasydämiä ja täynnä tämän maailman viisautta. Hän asettui opettaessaan heidän tasolleen. Hän, taivaan Majesteetti, ei pitänyt arvoaan alentavana vastata heidän kysymyksiinsä ja esittää tärkeitä opetuksiaan heidän lapsellista käsityskykyään vastaavassa yksinkertaisessa muodossa. Hän kylvi heidän mieleensä totuuden siemeniä, jotka myöhemmin itäisivät ja tuottaisivat hedelmää iankaikkiseen elämään.” - Aikakausten toivo s. 492, 493

Äitien toiveet lastensa puolesta

4. Minkä jalon toiveen jotkut äidit esittävät lastensa puolesta, arvostaen sitä, että olivat saaneet tulla Herran yhteyteen? Tuommeko tänä päivänä lapsemme Herran alttarille rukoillen Häntä opastamaan ja siunaamaan heitä?

Luuk. 18:15, alkuosa: Ja he toivat hänen tykönsä myös pieniä lapsia, että hän koskisi heihin.

Matt. 19:13, alkuosa: Silloin tuotiin hänen tykönsä lapsia, että hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi.

”Juutalaisten keskuudessa oli tapana, että lapset tuotiin jonkun rabbiinin luo, jotta Hän siunaten asettaisi kätensä heidän päälleen.” - Aikakausten toivo s. 491

”Kristuksen päivinä äidit toivat lapsensa hänen luokseen, jotta hän laskisi siunaavat

kätensä heidän päälleen. Tällä teolla he osoittivat uskonsa Jeesukseen ja valtavan tuskan, jota he sydämessään tunsivat hoitoonsa uskottujen pienokaisten nykyisestä ja tulevasta hyvinvoinnista.” - Kodin ihanteita s. 273

”Äitien tulisi tulla vaikeuksineen Jeesuksen luo. Häneltä he saavat riittävästi armoa avukseen lastensa kasvattamisessa. Tie on avoinna jokaiselle äidille, joka haluaa laskea taakkansa Vapahtajan jalkain juureen. Hän, joka sanoi: »Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkään estäkö heitä», kehottaa vieläkin äitejä tuomaan pienokaisensa Hänen siunattavikseen. Äidin helmassa oleva pienokainenkin voi rukoilevan äidin uskon kautta asua kuin Kaikkivaltiaan varjossa. Johannes Kastaja oli syntymästään saakka täynnä Pyhää Henkeä. Jos me tahdomme elää Jumalan yhteydessä, voimme mekin odottaa Jumalan Hengen vaikuttavan pienokaisiimme heidän ensi hetkistään alkaen.” - Aikakausten toivo s. 492

Kristillisen herkkyyden tarve

5. Oliko Jeesus tyytyväinen siihen, kuinka opetuslapset lapsia kohtelivat? Kuinka asian laita on nykyään? Tuommeko lapset ja nuoret Jeesuksen luo sanojemme ja tekojemme kautta vai työnnämmekö heitä pois?

Matt. 19:13, loppuosa: ...mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.

Luuk. 18:15 Ja he toivat hänen tykönsä myös pieniä lapsia, että hän koskisi heihin; mutta sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia.

Mark. 10:14, alkuosa: ...Mutta kun Jeesus sen näki, närkästyi hän.

”Mutta Jeesuksen opetuslapset pitivät Hänen työtään liian tärkeänä tällä tavoin keskeytettäväksi. Kun äidit saapuivat Hänen luokseen pienokaisineen, opetuslapset katsoivat heihin paheksuvasti. He pitivät näitä lapsia liian nuorina, jotta käynti Jeesuksen luona hyödyttäisi heitä, ja päättelivät, ettei Hän pitäisi heidän läsnäolostaan. Mutta Hän olikin tyytymätön opetuslapsiin. Vapahtaja ymmärsi äitien huolen ja taakan heidän koettaessaan opettaa lapsiaan Jumalan sanan mukaan. Hän oli kuullut heidän rukouksensa. Hän itse oli vetänyt heidät luokseen.” - Aikakausten toivo s. 491

Erityishuomiota lapsille ja nuorille

6. Kuinka mieluusti Jeesus antoi huomiotaan lapsille, pitäen heitä mahdollisina ehdokkaina taivaaseen? Millä tavoin meidän täytyisi vastaanottaa Herran valtakunta?

Matt. 19:14 Niin Jeesus sanoi: ”Antakaa lasten olla, älkääkään estäkö heitä tulemasta minun tyköni, sillä senkaltaisten on taivasten valtakunta”.

Mark. 10:15 Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle.

”Muuan äiti oli lapsineen lähtenyt kotoaan etsimään Jeesusta. Matkalla Hän kertoi asiasta erälle naapurille, ja naapuri halusi Jeesuksen siunaavan hänenkin lapsiaan.

Näin useita äitejä pienokaisineen tuli koolle. Lasten joukossa oli myös varttuneempia lapsia ja nuoria. Kun äidit ilmaisivat Jeesukselle toivomuksensa, Hän kuunteli myötätuntoisesti heidän arkoja, kyynelten säestämiä pyyntöjään. Mutta Hän odotti nähdäkseen, miten opetuslapset kohtelisivat heitä. Kun Hän näki heidän lähettävän äidit pois, luullen sen olevan Hänelle mieleen, Hän osoitti heidän erehtyneen, sanoen: »Sallikaa lasten tulla minun tyköni, alkääkää estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.» - Aikakausien toivo s. 491, 492

”Kun Jeesus kielsi opetuslapsiaan, etteivät he estäisi lapsia tulemasta Hänen luokseen, Hänen sanansa olivat tarkoitetut Hänen seuraajilleen kaikkina aikoina, — seurakunnan virkailijoille, saarnaajille, apulaisille ja kaikille kristityille. Jeesus vetää lapsia luokseen, ja Hän pyytää meitä: »Sallikaa heidän tulla», ikään kuin Hän tahtoisi sanoa: »He haluavat tulla, ellette estä heitä.»” - Aikakausien toivo s. 496

7. Mihin toimeen Jeesus oli tyytyväinen, ja millaisella lempeydellä? Vapahtajan erimerkkiä seuraten, kuinka paljon aikaa, huomiota ja rakkautta meidän tulisi tarjota lapsille ja nuorille perheessä ja seurakunnassa, etenkin vaikeina aikoina?

Matt. 19:15 Ja hän pani kätensä heidän päälleen ja lähti sieltä pois.

Mark. 10:16 Ja hän otti heitä syliinsä, pani kätensä heidän päällensä ja siunasi heitä.

Jes. 8:18 Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut, me olemme Herran Sebaotin merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka asuu Siionin vuorella.

”Hän otti lapsia syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä siitä että ovat tulleet. ”Äidit saivat lohdutuksen. He palasivat kotiinsa uusin voimin, Kristuksen sanojen siunaamina. He olivat saaneet rohkeutta ottaa jälleen iloisin mielin taakkansa ja työskennellä toiveikkaina lastensa hyväksi. Nykyajan äitien on samoin uskoen otettava Hänen sanansa vastaan. Kristus on tänään sama henkilökohtainen Vapahtaja kuin eläessään ihmisenä ihmisten keskuudessa. Hän on tänään äitien auttaja yhtä todellisesti, kuin silloinkin, kun Hän Juudeassa otti pienokaisia syliinsä. Meidän lapsemme ovat ostetut Hänen verellään samoin kuin tuon menneenkin ajan pienokaiset.” - Aikakausien toivo s. 492

Mietiskelyä varten

”Isien ja äitien tulisi pitää lapsiaan Herran perheen nuorempina jäsenenä, jotka on uskottu heille kasvatettaviksi taivasta varten. Meidän tulisi antaa lapsillemme ne opetukset, jotka itse olemme saaneet Kristukselta, sellaisina, kuin heidän nuori mielensä voi ottaa ne vastaan, ja vähitellen paljastaa heille taivaallisten periaatteiden ihanuutta. Näin kristitystä kodista tulee koulu, jossa vanhemmat toimivat aliopettajina, Kristuksen itsensä ollessa yliopettaja.” - Aikakausien toivo s. 493

* * *

Rikas ja kuitenkin köyhä

”Kristuksen menettely tämän nuoren miehen suhteen esitetään havainto-opetuksena. Jumala on antanut meille käyttäytymisohjeen, jota jokaisen Hänen palvelijansa on noudatettava. Se on kuuliaisuus Hänen lakiaan kohtaan, ei pelkästään kirjaimellinen kuuliaisuus, joka tulee elämän sisäiseksi vaikuttimeksi ja näkyy luonteessa. Jumala on ilmoittanut, millainen luonne tulee olla kaikilla, jotka tahtovat tulla Hänen valtakuntansa alamaisiksi. Vain ne, jotka tahtovat tulla Kristuksen työtovereiksi, vain ne, jotka tahtovat sanoa: Herra, kaikki, mitä minulla on ja kaikki, mitä minä olen, on Sinun, tunnustetaan Jumalan pojiksi ja tyttäreiksi. Jokaisen tulisi ajatella, mitä merkitsee toivoa pääsevänsä taivaaseen ja kuitenkin kääntyä pois esitettyjen ehtojen tähden. Ajattele, mitä merkitsee sanoa »ei» Kristukselle!” - Aikakausten toivo s. 500

Kiinnostuksen ja nöyryyden osoittaminen

1. Minkä kysymyksen nuori hallitusmies kysyi maailman Vapahtajalta? Kuinka kunnioittavaa oli hänen puheensa ja käyttäytymisensä?

Matt. 19:16 Ja katso, eräs mies tuli ja sanoi hänelle: ”Opettaja, mitä hyvää minun pitää tekemän, että minä saisin iankaikkisen elämän?”

Luuk. 18:18 Ja eräs hallitusmies kysyi häneltä sanoen: ”Hyvä opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?”

Mark. 10:17 Ja hänen sieltä tielle menessään juoksi muuan hänen luoksensa, polvistui hänen eteensä ja kysyi häneltä: ’Hyvä opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?’

”Hän oli juutalaisten kunnioitetun neuvoston jäsen. ... ”Nuorukainen, joka teki Hänelle tämän kysymyksen, oli hallitusmies. Hänellä oli suuri omaisuus, ja hän hoiti vastuunalaista virkaa. Hän näki, millaista rakkautta Jeesus osoitti lapsia kohtaan, joita tuotiin Hänen luokseen, hän näki, miten hellästi Hän otti heidät vastaan ja nosti heidät syliinsä, ja hänen sydämessään syttyi rakkaus Vapahtajaa kohtaan. Hän tunsu halua ruveta Hänen opetuslapseseen. Hän oli niin syvän liikutuksen vallassa, että kun Jeesus oli menossa pois, hän juoksi Hänen jälkeensä ja polvistuen Hänen jalkojensa juureen teki vakavasti ja vilpittömästi tuon kysymyksen, joka oli niin tärkeä hänen sielulle ja jokaisen ihmisen sielulle: »Hyvä opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?»” - Aikakausten toivo s. 497

2. Keneen Jeesus johti hallitusmiehen mielen? Kuinka Hän vastasi miehen kysymykseen?

Mark. 10:18 Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Miksi kutsut minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin”.

Matt. 19:17 Niin hän sanoi hänelle: ”Miksi kysyt minulta, mikä on hyvää? On ainoastaan yksi joka on hyvä. Mutta jos tahdot päästä elämään sisälle, niin pidä käskyt”.

”Jeesus oli vapaa kaikesta synnistä ja hairahduksesta; Hänen elämässään tai luonnossaan ei ollut epätäydellisyyden häivääkään. Hän säilytti tahrattoman puhtauden mitä koettelevimmissa olosuhteissa. Totta, Hän sanoi, ”Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin”; mutta hän myös sanoi ”Minä ja Isäni olemme yhtä.” Jeesus puhuu itsestään niinkuin Isästään Jumalana, ja pitää itsellään täydellisen vanhurskauden.”. Seventh-day Adventist Bible Commentary vol. 7 s. 929

»»Miksi sanot minua hyväksi?» sanoi Jeesus. »Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin.» Jeesus halusi koetella hallitusmiehen vilpittömyyttä ja saada tältä itseltään selville, millä tavalla hän piti Jeesusta hyvänä. Käsittikö hän, että se, jolle hän puhui, oli Jumalan Poika? Mikä oli hänen sydämensä todellinen ajatus?» - Aikakausten toivo s. 497

Käskyjen perusta ja päämäärä

3. Mitä yhteistä on viidellä käskyllä, jotka Jeesus mainitsi? Miksi Hän pani käskyn ”rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” vastauksensa lopuksi?

Matt. 19:18,19 Hän sanoi hänelle: 'Mitkä'? Jeesus sanoi: 'Nämä: 'Älä tapa, Älä tee huorin, Älä varasta, Älä sano väärää todistusta, Kunnioita isääsi ja äitiäsi, ja Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.'

Room. 13:8,9 Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta kuin että toisianne rakastatte; sillä joka toistansa rakastaa, se on lain täyttänyt. Sillä nämä: 'Älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä himoitse' ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät kaikki tähän sanaan: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.'

Yksi sinulta puuttuu

4. Voimmeko päätellä tämän nuoren miehen vastauksesta, että hän oli tyytyväinen elämäänsä? Ymmärsikö hän todella Jeesuksen syvällisen sanoman?

Mark. 10:20 Mutta hän sanoi hänelle: 'Opettaja, niitä kaikkia minä olen noudattanut nuoruudestani lähtien.'

Matt. 19:20 Nuorukainen sanoi hänelle: 'Kaikkia niitä minä olen noudattanut; mitä minulta vielä puuttuu?'

”Tällä hallitusmiehellä oli korkea käsitys omasta vanhurskaudestaan. Hän ei oikeastaan pitänyt itseään puutteellisena missään asiassa, mutta kuitenkin hän ei ollut täysin tyytyväinen. Hän tunsu tarvitsevansa jotakin, jota hänellä ei ollut. Eikö Jeesus voisi siunata häntäkin, kuten Hän siunasi lapsia, ja tyydyttää hänen sielunsa kaipuuta? ...Väite, että hän oli pitänyt Jumalan lain, oli petosta. Hän osoitti, että

rikkaus oli hänen epäjumalansa. Hän ei voinut pitää Jumalan käskyjä, kun maailma oli ensi sijalla hänen mielessään. Hän rakasti enemmän Jumalan lahjoja kuin niiden Antajaa.” AT. s. 498,500.

5. Eikö kuuliaisuus kymmenelle käskylle riittänyt Herran armon ja avun kautta antamaan ihmiselle iankaikkisen elämän? Miksi Jeesus lisäsi vielä lisävaatimuksen?

Matt. 19:21 Jeesus sanoi hänelle: 'Jos tahdot olla täydellinen, niin mene, myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaissa; ja tule ja seuraa minua.

Mark. 10:21 Niin Jeesus katsoi häneen ja rakasti häntä ja sanoi hänelle: 'Yksi sinulta puuttuu; mene, myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua.

”Kristus tunsu kiintymystä tätä nuorta miestä kohtaan. Hän tiesi hänen vilpittömästi vakuuttaneen: »Tätä kaikkea olen noudattanut nuoruudestani asti.» Lunastaja toivoi voivansa antaa hänelle terävänäköisyyttä, joka saisi hänet näkemään sydämen hurskauden ja kristillisen hyvyuden tärkeyden. Hän toivoi näkevänsä hänellä nöyrän ja särjetyn sydämen, joka tuntisi, että Jumalaa on rakastettava yli kaiken ja joka kätkeisi puutteensa Kristuksen täydellisyyteen. ... »Yksi sinulta puuttuu», Jeesus sanoi. »Jos tahdot olla täydellinen, niin mene, myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaissa, ja tule ja seuraa minua.» Kristus tunsu hallitusmiehen sydämen. Häneltä puuttui vain yksi, mutta se »yksi» oli tärkeä periaate. Hän tarvitsi Jumalan rakkautta sieluunsa. Ellei tätä puutetta korvattaisi, se koituisi hänelle kohtalokkaaksi: koko hänen luontonsa turmeltuisi. Omien halujen tyydyttäminen kasvattaa itsekkyyttä. Jotta hän voisi vastaanottaa Jumalan rakkauden, hänen täytyisi luopua omasta itserakkaudestaan.” AT. s. 498.

Hallitusmiehen päätöksen merkitys

6. Mitä tämän nuoren miehen päätös paljastaa, kun hän kuulee Vapahtajan vastauksen? Emmekö me tee samoin, kun tarraudumme omiin ajatuksiimme ja asenteisiimme?

Matt. 19:22 Mutta kun nuorukainen kuuli tämän sanan, meni hän pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

Luuk. 18:23 Mutta tämän kuullessaan hän tuli kovin murheelliseksi, sillä hän oli sangen rikas.

”Jeesus pani tämän miehen kokeelle. Hän antoi hänen valita taivaallisen aarteen ja maallisen suuruuden välillä. Taivaallinen aarre luvattiin hänelle, jos hän seuraisi Kristusta. Mutta oman minän täytyisi taipua, sen pitäisi alistua Kristuksen hallittavaksi. Itse Jumalan pyhyttä tarjottiin tälle nuorelle hallitusmiehelle. Hänellä oli etuoikeus tulla Jumalan pojaksi ja yhdessä Kristuksen kanssa taivaallisen aarteen

perijäksi. Mutta hänen piti ottaa ristinsä ja seurata Vapahtajaa itsekieltämyksen tiellä. Kristuksen sanat hallitusmiehelle sisälsivät todella kehotuksen: »Valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella.» Joos. 24: 15. Valinta jätettiin hänelle. Jeesus toivoi hartaasti hänen kääntymystään. Hän oli osoittanut hänelle hänen luonteensa puutteen, ja seurasi syvästi kiinnostuneena, mikä olisi lopputulos, kun nuorukainen punnitsi kysymystä. Jos hän päättäisi seurata Kristusta, hänen täytyisi kaikessa totella Hänen sanojaan. Hänen pitäisi luopua kunnianhimoisista suunnitelmistaan. Miten vakavin, kaipaavin katsein, hänen sielunsa pelastusta janoten Vapahtaja katsoikaan tähän nuoreen mieheen, toivoen hänen noudattavan Jumalan Hengen kutsua.” AT. s. 499.

7. Mikä on vakava ongelma rikkailla? Minkä neuvon Jeesus antoi, että ihminen voisi voittaa tämän ja muutkin esteet taivaan tiellä?

Matt. 19:23 Silloin Jeesus sanoi opetuslapsillensa: 'Totisesti minä sanon teille: rikkaan on vaikea päästä taivasten valtakuntaan.

Luuk. 18:24,25 Kun Jeesus näki hänen olevan murheissaan, sanoi hän: 'kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on tavaraa, päästä Jumalan valtakuntaan! Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpikuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.'

Matt. 6:20, alkuosa, 21 Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen. ... Sillä missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi.

Matt. 6:33, alkuosa: Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa.

”Kristus esitti hallitusmiehelle ne ainoat ehdot, joiden avulla hän voisi saavuttaa täydellisen kristillisen luonteen. Hänen sanansa olivat viisauden sanoja, vaikka ne tuntuivat ankarilta ja vaativilta. Niiden vastaanottamisessa ja tottelemisessa oli hallitusmiehen ainoa pelastuksen toivo. Hänen korkealla asemallaan ja omaisuudellaan oli salakavalasti vahingollinen vaikutus hänen luonteeseensa. Jos ne saisivat ylivallan, ne syrjäyttäisivät Jumalan hänen mielestään. Jos hän pidättäisi Jumalalta vähän tai paljon, hän pidättäisi itsellään sellaista, joka vähentäisi hänen siveellistä voimaansa ja kykyjään, sillä jos ihminen kiintyy tämän maailman aarteisiin, niin ne valtaavat hänen mielensä kokonaan, olivatpa ne miten epävarmoja ja arvottomia tahansa. ...Kun Kristuksen seuraajat antavat Herralle takaisin Hänen omansa, he kokoavat aarretta, joka tullaan antamaan heille silloin, kun he saavat kuulla sanat: »Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija... Mene herrasi iloon.» »Joka Hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.» Matt. 25: 23; Hepr. 12: 2.” AT. s. 498,501.

Mietiskelyä varten

”Jeesus oli tarjonnut nuorukaiselle tilaisuuden seurustella Hänen kanssaan. »Seuraa minua», Hän sanoi, Mutta Vapahtaja ei merkinnyt hänelle niin paljon kuin hänen oma nimensä ihmisten keskuudessa tai hänen omaisuutensa. Hän ei uskaltanut luopua näkyvästä maallisesta aarteestaan saadakseen näkymättömän taivaallisen

aarten. Hän hylkäsi hänelle tarjotun iankaikkisen elämän ja meni pois, palvellakseen tätä maailmaa. Tuhannet joutuvat tähän kokeeseen, valitsemaan Kristuksen ja maailman välillä, ja monet valitsevat maailman. Nuoren hallitusmiehen tavoin he kääntyvät pois Vapahtajan luota sanoen sydämessään: En halua tätä miestä johtajakseni.” AT. s. 500

* * *

5

Sapattina 3.elokuuta 2013

Miksi on olemassa sairautta

”Meidän hyvinvointimme ja uskomme testataan kärsimyksellä. Koetelmusten päivinä me tunnemme Jeesuksen kallisarvoisuuden. Sinulle annetaan mahdollisuus sanoa: 'Vaikka hän surmaa minut, kuitenkin minä luotan häneen'. On niin kallisarvoista ajatella, että meille annetaan tilaisuuksia tunnustaa uskoamme vaaran edessä ja keskellä surua, sairautta ja kuolemaa.” SM.

Koetus rakastavassa perheessä

1. Minkä viestin Betanian Maria ja Martta lähettivät Jeesukselle eräänä päivänä? Mikä oli syy tähän?

Joh. 11:1-3 Ja eräs mies, Lasarus, Betaniasta, Marian ja hänen sisarensa Martan kylästä, oli sairaana. Ja tämä Maria oli se, joka hajuvoiteella voiteli Herran ja pyyhki hiuksillaan hänen jalkansa; ja Lasarus, joka sairasti, oli hänen veljensä. Niin sisaret lähettivät Jeesukselle tämän sanan: ”Herra, katso, se, joka on sinulle rakas, sairastaa”.

”Mutta murhe saapui tuohon rauhalliseen kotiin, missä Jeesus oli levännyt. Lasarusta kohtasi äkillinen sairaus, ja hänen sisarensa lähettivät sanoman Jeesukselle: »Herra, katso, se, joka on Sinulle rakas, sairastaa.» He näkivät veljensä taudin ankaruuden, mutta he tiesivät, että Kristus oli näyttänyt voivansa parantaa kaikenlaisia tauteja. He uskoivat, että Hän suhtautuisi myötätuntoisesti heidän ahdistukseensa, siksi he eivät esittäneetkään mitään kiirehtivää pyyntöä, että Hänen olisi heti tultava, vaan ainoastaan tämän luottavan sanoman: »Se, joka on Sinulle rakas, sairastaa.» He ajattelivat, että Hän heti vastaisi heidän sanomaansa saapumalla Betaniaan niin pian kuin mahdollista.” - Aikakausien toivo s. 504

Vierailun lykkääminen

2. Voiko sairauden aina käsittää seurauksena ihmisen huonoista teoista? Inhimillisesti puhuen, mitä voisi ajatella Herran viivyttelystä vastauksena Hänelle toimitettuun viestiin?

Joh. 9:2 Ja hänen opetuslapset kysyivät häneltä sanoen: ”Rabbi, kuka teki syntiä,

tämäkö vai hänen vanhempansa, että hänen piti sokeana syntymän?”

Joh. 11:4-6 Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi: ”Ei tämä tauti ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika sen kautta kirkastuisi”. Ja Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan ja Lasarusta. Kun hän siis kuuli hänen sairastavan, viipyi hän siinä paikassa, missä hän oli, vielä kaksi päivää.

”Sairaus ei milloinkaan tule ilman syytä. Piittaamattomuus terveyden laeista valmistaa tietä sairaudelle ja aiheuttaa taudin. Monet kärsivät vanhempiensa rikkomusten vuoksi. Vaikka he eivät ole vastuussa vanhempiensa teoista, heidän velvollisuutensa on kuitenkin varmistua siitä, mikä on terveyden lakien rikkomista ja mikä ei. Heidän tulisi välttää vanhempiensa vääriä elintapoja ja luoda itselleen paremmat olosuhteet elämällä oikein. Useimmat kuitenkin kärsivät omien väärien elintapojensa vuoksi.” Suuren Lääkäriin seuraajana s. 189.

”Tuskaisina he odottivat sanaa Jeesukselta. Niin kauan kuin heidän veljessään vielä oli elonkipinä, he rukoilivat ja tähyilivät Jeesuksen tuloa. Mutta sanansaattaja palasi ilman Häntä. Hän toi kuitenkin sanoman: »Ei tämä tauti ole kuolemaksi», ja he tarrautuivat kiinni toivoon, että Lasarus jäisi eloon. Hellästi he koettivat puhua toivon ja rohkaisun sanoja tuolle miltei tajuttomalle kärsivälle. Kun Lasarus kuoli, he pettyivät katkerasti, mutta he tunsivat Kristuksen ylläpitävän armon vaikutusta, ja se esti heitä vähääkään syyttämästä Vapahtajaa.” - Aikakausten toivo s. 504

Kuolema ottaa uhrinsa

3. Mitä Jeesus päätti tehdä muutaman päivän kuluttua, vaikka Juudean alue ei ollut toivottanut Häntä tervetulleeksi? Mistä opetuslapset muistuttivat?

Joh. 11:7-10 mutta niiden kuluttua hän sanoi opetuslapsilleen: ”Menkäämme taas Juudeaan”. Opetuslapset sanoivat hänelle: ”Rabbi, äsken juutalaiset yrittivät kivittää sinut, ja taas sinä menet sinne!” Jeesus vastasi: ”Eikö päivässä ole kaksitoista hetkeä? Joka vaeltaa päivällä, se ei loukkaa itseänsä, sillä hän näkee tämän maailman valon. Mutta joka vaeltaa yöllä, se loukkaa itsensä, sillä hänessä ei ole valoa.”

”Tätä viipymistä opetuslapset eivät käsittäneet. Miten Hänen läsnäolonsa olisikaan lohduttanut tuota murheen murtamaa perhettä, he ajattelivat. Opetuslapset tunsivat hyvin Hänen voimakkaan kiintymyksensä Betanian kotiin, ja heitä hämmästytti se, ettei Hän vastannut tuohon surulliseen sanomaan »Se, jota rakastat, sairastaa.»

”Noiden kahden päivän aikana Jeesus näytti heittäneen surusanoman pois mielestään, sillä Hän ei puhunut mitään Lasaruksesta. Opetuslapset ajattelivat Johannes Kastajaa, Jeesuksen edelläkävijää. He olivat ihmetelleet, miksi Jeesus, jolla oli voima suorittaa merkittäviä ihmetöitä, oli sallinut Johanneksen virua vankilassa ja kuolla väkivaltaisen

kuoleman. Koska Jeesuksella oli sellainen voima, niin miksi Hän ei pelastanut Johanneksen henkeä? Fariseukset olivat usein esittäneet tämän kysymyksen, sillä he

pitivät sitä kumoamattomana todistuksena siitä, ettei Jeesus ollut Jumalan Poika. Vapahtaja oli puhunut opetuslapsiaan kohtaavista koettelemuksista, tappioista ja vainosta. Hylkäsikö Hän heidät koettelemuksissa? Jotkut epäilivät erehtyneensä Hänen tehtävästään. Kaikki olivat suuresti huolissaan. ”Joka vaeltaa oman valintansa mukaan tiellä, jolle Jumala ei ole häntä kutsunut, tulee kompastumaan. Hänen päivänsä muuttuu yöksi, eikä hän ole missään turvassa.” - Aikakausien toivo s. 504, 505

4. Mitä tapahtui sillä välin Lasarukselle, Jeesuksen rakastamalle ystävälle? Ymmärsivätkö opetuslapset mitä oli tapahtunut?

Joh. 11:11-14 Näin hän puhui, ja sitten hän sanoi heille: ”Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet unesta”. Niin opetuslapset sanoivat hänelle: ”Herra, jos hän nukkuu, niin hän tulee terveeksi”. Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: ”Lasarus on kuollut”.

”Opetuslapset saivat ojennuksen. He olivat olleet pettyneitä, koska Jeesus ei nopeammin vastannut saamaansa sanomaan. He olivat joutuneet kiusaukseen ajatella, ettei Hän tuntenutkaan niin hellää rakkautta Lasarusta ja hänen sisariaan kohtaan, kuin he olivat luulleet, muutoinhan Hän olisi kiiruhtanut sinne yhdessä sanantuojan kanssa. Mutta sanat »ystävämme Lasarus nukkuu» herättivät heidän mielessään toisenlaisia ajatuksia. He olivat nyt vakuuttuneita siitä, että Jeesus ei ollut unohtanut kärsiviä ystäviään. ”Jeesus esittää kuoleman unena uskoville lapsilleen. Heidän elämänsä on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa, ja ne, jotka kuolevat, tulevat nukkumaan Hänen huomassaan, kunnes viimeinen pasuuna kajahtaa.” - Aikakausien toivo s. 505, 506

Luota Jeesukseen myös surullisten aikojen kohdatessa

5. Miksi Jeesus ei lähtenyt heti auttamaan ystäväänsä ja lohduttamaan sisaria, vaikka hänellä oli voima parantaa vain muutamalla sanalla? Millainen tilaisuus Lasaruksen kuolema oli opetuslapsille.

Joh. 11:15, 16 ”Ja minä iloitsen teidän tähtenne siitä, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte; mutta menkäämme hänen tykönsä.” Niin Tuomas, jota kutsuttiin Didymukseksi, sanoi toisille opetuslapsille: ”Menkäämme mekin sinne, kuollaksemme hänen kanssaan”.

”Heidän tähtensä Hän salli Lasaruksen kuoleman. Jos Hän olisi parantanut hänet hänen sairaudestaan, olisi jäänyt suorittamatta ihmeteko, joka on mitä varmin todistus Hänen jumalallisesta luonteestaan. ”Siksi Jeesus pysyi poissa. Hän antoi vihollisen käyttää valtaansa karkottaakseen hänet sitten voitettuna vihollisena. Hän antoi Lasaruksen joutua kuoleman valtaan, ja murheelliset sisaret näkivät miten heidän veljensä laskettiin hautaan. Jeesus tiesi, että kun he katselivat veljensä elottomia kasvoja, heidän uskonsa Lunastajaan joutui kovalle koetukselle. Mutta Hän tiesi

myös, että sen koetuksen jälkeen, jonka he nyt saivat läpikäydä, heidän uskonsa loistaisi entistä kirkaampana. ”Kaikille, jotka ojentavat kätensä tarttuakseen Jumalan johtavaan käteen, on synkimmän masennuksen hetki se aika, jolloin jumalallinen apu on lähinnä. ”Viivyttäessään tuloaan Lasaruksen luo Kristuksella oli armotarkoituksensa niihin nähden, jotka eivät vielä olleet ottaneet Häntä vastaan. Hän viipyi, jotta Hän herättämällä Lasaruksen kuolleista antaisi uppiniskaiselle, epäuskoiselle kansalleen uuden todistuksen siitä, että Hän todella oli »ylösnousemus ja elämä». ”Tämä ihmeiden ihme, Lasaruksen herättäminen, oli painava Jumalan sinetin Hänen työhönsä ja jumaluuden vaatimukseen.” - Aikakausten toivo s. 506, 507

6. Kun Jeesus ja opetuslapset tulivat Betaniaan, mitä useat Juutalaiset yrittivät tehdä? Minkä vakaumuksen Martta ilmaisi Vapahtajalle?

Joh. 11:17-21 Niin Jeesus tuli ja sai tietää, että hän oli jo neljä päivää ollut haudassa. Ja Betania oli lähellä Jerusalemiä, noin viidentoista vakomitan päässä. Ja useita juutalaisia oli tullut Martan ja Marian luokse lohduttamaan heitä heidän veljensä kuolemasta. Kun Martta kuuli, että Jeesus oli tulossa, meni hän häntä vastaan; mutta Maria istui kotona. Ja Martta sanoi Jeesukselle: ”Herra, jos sinä olisit ollut täällä, niin ei minun veljeni olisi kuollut”.

”Kaikki se ulkonainen komeus, jota juutalaiset osoittivat ystäviensä ja sukulaistensa kuollessa, ei ollut sopusoinnussa Kristuksen hengen kanssa. Hän kuuli palkattujen itkijöiden valitusäänät, eikä Hän halunnut kohdata sisaruksia sellaisessa melussa. Surevien ystävien joukossa oli perheen sukulaisia, joista muutamilla oli korkea, vastuunalainen asema Jerusalemissa. Näistä jotkut olivat Kristuksen katkerimpia vihamiehiä. Kristus tiesi heidän tarkoituksensa, eikä Hän sen vuoksi heti tehnyt tuloaan tiettäväksi. ”Martta kiiruhti tapaamaan Jeesusta sydän täynnä ristiriitaisia tunteita. ”Sydän murheen murtamana, koska Jeesus ei ollut tullut aikaisemmin ja kuitenkin toivoen, että Hän vieläkin voisi tehdä jotakin heidän lohdutukseksi Hän sanoi: »Herra, jos Sinä olisit ollut täällä, niin minun veljeni ei olisi kuollut.» Sisarukset olivat toistaneet näitä sanoja yhä uudelleen ja uudelleen itkijäin aiheuttaman hälinän keskellä. ”Mutta katsoessaan Jeesuksen rakastaviin kasvoihin hän lisäsi: »Mutta nytkin minä tiedän, että Jumala antaa Sinulle kaiken, mitä Sinä Jumalalta anot.»” - Aikakausten toivo s. 507, 508

7. Oliko Jeesuksen vierailu todellakin myöhässä jotta hän olisi voinut ilmaista Jumalan voimaa? Minkä vahvan toteamuksen Jeesus lausui?

Joh. 11:22, 23 ”Mutta nytkin minä tiedän, että Jumala antaa sinulle kaiken, mitä sinä Jumalalta anot.” Jeesus sanoi hänelle: ”Sinun veljesi on nouseva ylös”.

”Jeesus rohkaisi häntä uskomaan sanoen: »Sinun veljesi on nouseva ylös.» Tämän vastauksen tarkoitus ei ollut herättää toivoa heti tapahtuvasta muutoksesta. Hän siirsi

Martan ajatukset hänen veljensä nyt tapahtuvan henkiin herättämisen ohi tulevaisuuteen ja kiinnitti ne vanhurskaitten ylösnousemukseen. Hän teki näin, jotta Martta näkisi Lasaruksen herättämisessä takuun kaikkien vanhurskaitten kuolleitten ylösnousemuksesta ja varmuuden siitä, että se suoritettaisiin Vapahtajan voimalla.” - Aikakausten toivo s. 508

Mietiskelyä varten

”Meidän tulee levätä Herrassa ja odottaa kärsivällisesti Häntä. Vastaus meidän rukouksiimme ei aina tule niin nopeasti, kuin me odottaisimme, eikä se aina ole sellainen, mitä me olemme pyytäneet; Mutta Hän tietää, mikä on Hänen lapsilleen parasta, ja Hän antaa paljon parempaa, mitä olemme pyytäneetkään, ellemme menetä uskoamme ja rohkeuttamme. ...Kaikille niille, jotka kokevat Jumalan johtavan käden, suurimman vaikeuden hetkellä jumalallinen apu on kaikkein lähimpänä. ... Jokaisesta kiusauksesta ja koettelemuksesta Hän tuo heidät esiin entistä vahvempina uskossa.”

Sons and daughters of god s. 92

”Monet odottavat, että Jumala pitää sairauden heistä loitolla, vain koska he ovat pyytäneet Häntä tekemään niin. Mutta Jumala ei kuullut heidän tukouksiaan, koska heidän uskonsa ei tullut täydelliseksi heidän teoissaan. Jumala ei tee ihmettä pitääkseen heidät terveinä, jos he eivät huolehdi itsestään.”

Counsels on Diet and Foods s. 261

* * *

6

Sapattina 10. elokuuta 2013

Kuolemasta elämään

”Jumala ei sano: anokaa kerran, niin teille annetaan. Hän kehottaa meitä anomaan ja olemaan uupumattoman kestäviä rukouksessamme. Hellittämätön anominen lujittaa anojan asennetta ja saa hänet yhä enemmän haluamaan sitä, mitä hän pyytää. Kristus sanoi Martalle Lasaruksen haudalla: ”Jos uskoisit, niin näkisit Jumalan kirkkauden” (Joh. 11:40).” - Kristuksen vertaukset s. 100

Surevien sisarten toivo

1. Millaista toivoa Jeesus antoi surun lamaannuttamien sisarten mielille ja sydämille? Niin kuin hänen vastauksensa paljastaa, millaista uskoa Martalla oli?

Joh. 11:24-27 Martta sanoi hänelle: ”Minä tiedän hänen nousevan ylösnousemuksessa, viimeisenä päivänä”. Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?” Hän sanoi hänelle: ”Uskon, Herra; minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, se, joka oli tuleva maailmaan”.

”Kristuksessa on alkuperäinen elämä, joka ei ole muualta saatu tai jostakin muusta johtuva. »Jolla Poika on, hänellä on elämä.» 1 Joh. 5: 12. Kristuksen jumaluus on uskovan takuu iankaikkisesta elämästä. »Joka uskoo minuun», Jeesus sanoi, »se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?» Kristus katsoo tässä eteenpäin toiseen tulemuksensa. Silloin vanhurskaat kuolleet herätetään katoamattomina, ja elävät pyhät siirretään taivaaseen kuolemaa maistamatta. Ihmetyö, jonka Kristus aikoi suorittaa herättäessään Lasaruksen kuolleista, kuvaisi kaikkien vanhurskaitten kuolleitten ylösnousemusta. Hän, jonka itsensä oli pian kuoltava ristillä, seisoi siinä kuoleman avaimet hallussaan haudan voittajana ja vakuutti itsellään olevan sekä oikeuden että voiman antaa iankaikkisen elämän.” - Aikakausien toivo s. 509

2. Millaista luottamusta Maria ilmaisi surustaan huolimatta? Miksi Jeesus liikkui syvästi?

Joh. 11:28-33 Ja tämän sanottuaan hän meni ja kutsui salaa sisarensa Marian sanoen: ”Opettaja on täällä ja kutsuu sinua”. Kun Maria sen kuuli, nousi hän nopeasti ja meni hänen luoksensa. Mutta Jeesus ei ollut vielä saapunut kylään, vaan oli yhä siinä paikassa, missä Martha oli hänet kohdannut. Kun nyt juutalaiset, jotka olivat Marian kanssa huoneessa häntä lohduttamassa, näkivät hänen nopeasti nousevan ja lähtevän ulos, seurasivat he häntä, luullen hänen menevään haudalle, itkemään siellä. Kun siis Maria saapui sinne, missä Jeesus oli, ja näki hänet, lankesi hän hänen jalkojensa eteen ja sanoi hänelle: ”Herra, jos sinä olisit ollut täällä, ei minun veljeni olisi kuollut”. Kun Jeesus näki hänen itkevän ja hänen kanssaan tulleiden juutalaisten itkevän, joutui hän hengessään syvän liikutuksen valtaan ja vapisi.

”Itkijäin valitukset tuntuivat hänestä kiusallisilta, sillä hän halusi hiljaisuudessa vaihtaa muutaman sanan kahden kesken Jeesuksen kanssa. Mutta hän tiesi, että joidenkin läsnäolijain sydän oli täynnä kateutta ja mustasukkaisuutta Jeesusta kohtaan, eikä hän siksi täysin ilmaissut suruaan. ”Hän näki kaikkien saapuvilla olleiden sydämeen. Hän huomasi monien surunilmausten olevan vain teeskentelyä. Hän tiesi, että jotkut niistä, jotka nyt ilmaisivat teeskenneltyä surua, tulisivat pian suunnittelemaan ei vain suuren ihmeidentekijän vaan myös kuolleista herätetyn surmaamista. Kristus olisi voinut riistää heiltä heidän surunsa naamarin. Mutta Hän hillitsi oikeutetun suuttumuksensa. Hän ei lausunut sanoja, jotka Hän täydellä oikeudella olisi voinut puhua, koska tuo Hänen rakas ystävänsä, joka vilpittömästi uskoi Häneen, oli surunsa valtaamana polvistunut Hänen jalkojensa juureen.” - Aikakausien toivo s. 509, 510

Haudalla

3. Kun Vapahtaja näki, mihin Lasarus oli haudattu, millaisia tunteita Hänellä

oli? Mitä samaan aikaan jotkut paikalla olijat ilmaisivat?

Joh. 11:34-37 Ja hän sanoi: ”Mihin te panitte hänet?” He sanoivat hänelle: ”Herra, tule ja katso”. Ja Jeesus itki. Niin juutalaiset sanoivat: ”Katso, kuinka rakas hän oli hänelle!” Mutta muutamat heistä sanoivat: ”Eikö hän, joka avasi sokean silmät, olisi voinut tehdä sitäkin, ettei tämä olisi kuollut?”

”Mutta Jeesus ei itkenyt vain inhimillisestä myötätunnosta Mariaa ja Marttaa kohtaan. Hänen kyyneleensä ilmaisivat surua, joka on niin paljon inhimillisen surun yläpuolella kuin taivas on maata korkeampi. Kristus ei itkenyt Lasarusta, sillä Hän aikoi kutsua hänet pois haudasta. Hän itki, koska monet niistä, jotka nyt surivat Lasarusta, pian suunnittelisivat Hänen kuolemaansa, joka oli ylösnousemus ja elämä. - Mutta kuinka väärin epäuskoiset juutalaiset tulkitsivatkaan Hänen kyyneleensä! Jotkut, jotka eivät voineet nähdä muun kuin noiden ulkonaisten olosuhteiden olevan Hänen surunsa syynä, sanoivat hiljaa: »Katso, kuinka rakas hän oli Hänelle!» Toiset taas, jotka koettivat kylvää epäuskon siementä läsnä olevien sydämeen, sanoivat ivallisesti: »Eikö Hän, joka avasi sokean silmät, olisi voinut tehdä sitäkin, ettei tämä olisi kuollut?» Jos Kristuksen vallassa olisi ollut pelastaa Lasarus, miksi Hän sitten antoi hänen kuolla? ”Hänen päällään oli kaikkien aikojen surujen paino. Hän näki Jumalan lain rikkomisen hirveät seuraukset. Hän näki, että maailmanhistoriassa oli Aabelin kuolemasta alkaen riehunut lakkaamaton taistelu hyvän ja pahan välillä. Katsoessaan eteenpäin, tulevaan aikaan, Hän näki, että suru ja kärsimykset, kyyneleet ja kuolema tulisivat olemaan ihmisten osana. Hänen sydämensä lävisti tuska, jota ihmiskunta tunsi kaikkina aikoina ja kaikissa maissa. Syntisen suvun kärsimykset painoivat raskaina Hänen sieluaan, ja Hänen kyyneltensä lähde puhkesi, kun Hän halusi lievittää heidän hätäänsä.” - Aikakausten toivo s. 510, 511

4. Tiesikö Martta yhtään Jeesuksen aikomuksesta? Voiko Jumalan kirkkaus ilmetä vain henkilön eläessä?

Joh. 11:38-40 Niin Jeesus joutui taas liikutuksen valtaan ja meni haudalle; ja se oli luola, ja sen suulla oli kivi. Jeesus sanoi: ”Ottakaa kivi pois”. Martta, kuolleen sisar, sanoi hänelle: ”Herra, hän haisee jo, sillä hän on ollut haudassa neljättä päivää”. Jeesus sanoi hänelle: ”Enkö minä sanonut sinulle, että jos uskoisit, niin sinä näkisit Jumalan kirkkauden?”

”Kristus nuhteli Marttaa, mutta Hän teki sen hyvin lempeästi. »Enkö minä sanonut sinulle, että jos uskoisit, niin sinä näkisit Jumalan kirkkauden?» Miksi epäilet voimaani? Miksi vastustat vaatimuksiani? Olen antanut sanani. Jos uskot, olet näkevä Jumalan kirkkauden. Mikä luonnostaan näyttää mahdottomalta, ei voi estää Kaikkivaltiaan työtä. Epäily ja epäusko eivät ole nöyryyttä. Ehdoton usko Kristuksen sanoihin on todellista nöyryyttä, tosi alistumista.” - Aikakausten toivo s. 512

Jumalan kirkkauden ilmestys

5. Mitä Jeesus teki kun haudan sisäänkäynti avattiin? Jopa tälläkin hetkellä, kenen puolesta Hän rukoili?

Joh. 11:41, 42 Niin he ottivat kiven pois. Ja Jeesus loi silmänsä ylös ja sanoi: ”Isä, minä kiitän sinua, että olet minua kuullut. Minä kyllä tiesin, että sinä minua aina kuulet; mutta kansan tähden, joka seisoo tässä ympärillä, minä tämän sanon, että he uskoisivat sinun lähettäneen minut”.

”Jeesus seisoo rauhallisena hautakammion edessä. Pyhä vakavuus valtaa kaikki läsnäolijat. Jeesus astuu lähemmäksi hautaa. Kohottaen katseensa taivasta kohden Hän lausuu: »Isä, minä kiitän Sinua, että olet minua kuullut!» Vain vähän aikaisemmin Kristuksen viholliset olivat poimineet kiviä heittääkseen niillä Häntä, koska Hän oli väittänyt olevansa Jumalan Poika. He syyttivät Häntä ihmeiden suorittamisesta Saatanan avulla. Mutta nyt Kristus väittää Jumalaa Isäkseen ja täysin luottavasti julistaa olevansa Jumalan Poika. Kaiken, mitä Kristus teki, Hän teki yhdessä Isänsä kanssa. Hän oli aina koettanut osoittaa, ettei Hän toiminut riippumattomasti, vaan suoritti ihmetyönsä uskon ja rukouksen avulla. Kristus toivoi kaikkien tietävän Hänen suhteensa Isään. Nyt opetuslapset ja kansa saivat mitä vakuuttavimman todistuksen siitä, millainen suhde vallitsi Kristuksen ja Jumalan välillä. Heille näytettäisiin, ettei Kristuksen väite ollut petosta.” - Aikakausien toivo s. 513, 514

6. Sen sijaan että hän olisi jatkanut suremista ja itkemistä, mitä elämää antava Vapahtaja itki? Mitä kaikkien hämmästykseksi tapahtui, kun hän antoi tämän käskyn?

Joh. 11:43, 44 Ja sen sanottuansa hän huusi suurella äänellä: ”Lasarus, tule ulos!” Ja kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittyinä, ja hänen kasvojensa ympärille oli kääritty hikiliina. Jeesus sanoi heille: ”Päästäkää hänet ja antakaa hänen mennä”.

”Hänen kirkas ja selvä äänensä tunkeutuu kuolleen korviin. Hänen puhuessaan jumaluus välähtää läpi inhimillisyyden. Hänen kasvoissaan, joita valaisee Jumalan kirkkaus, kansa näkee vakuutuksen Hänen voimastaan. Jokainen silmä on suunnattu luolan aukkoon. Jokainen korva on valmiina vastaanottamaan pienimmänkin äänen. Kiihkeän, miltei tuskallisen jännittyneinä kaikki odottavat todistusta Kristuksen jumaluudesta, todistusta, jonka on osoitettava todeksi Hänen väitteensä, että Hän on Jumalan Poika, tai murskattava toivo ainiaaksi. Hiljaisesta hautakammioista kuuluu liikettä, ja samassa vainaja seisoo hautakammion ovella. Hänen liikkumistaan estävät käärinliinat, joissa hänet oli laskettu hautaan, ja Kristus sanoo hämmästyneille katselijoille: »Päästäkää hänet ja antakaa hänen mennä.» Jälleen heille osoitetaan, että ihmisen on työskenneltävä yhdessä Jumalan kanssa. Ihmisten on toimittava

ihmisten hyväksi. Lasarus vapautetaan siteistään, ja hän seisoo kansanjoukon edessä, ei sairauden kiihdyttamana tai heikoin, vapisevin jäsenin, vaan elämänsä kukoistuksessa, ylvään miehuuden voimassa. Hänen silmistään loistaa älykkyys ja rakkaus Vapahtajaa kohtaan. Hän heittäytyy syvän kunnioituksen vallassa Jeesuksen jalkain juureen.” - Aikakausien toivo s. 514

7. Hämmästyksissään, kun sisaret saivat veljensä sakaisin, kenet moni paikalla olleista hyväksyi? Vakuuttiko tämä suuri Jumalan voiman ja kirkkauden ilmentymä kaikki jotka olivat paikalla?

Joh. 11:45, 46 Niin useat juutalaisista, jotka olivat tulleet Marian luokse ja nähneet, mitä Jeesus teki, uskoivat häneen. Mutta muutamat heistä menivät fariseusten luo ja puhuivat heille, mitä Jeesus oli tehnyt.

”Katselijat ovat ensin sanattomia hämmästyksestä. Sitten puhkeaa ilmoille sanoinkuvaamaton ilo ja kiitollisuus. Sisaret saavat veljensä takaisin elämään Jumalan lahjana, ja ilon kyyneleitä vuodattaen he katkonaisesti lausuvat kiitoksen Vapahtajalle. Mutta veljen, sisarten ja ystävien iloitessa tästä jälleennäkemisestä Jeesus vetäytyy pois näyttämöltä. Kun he etsivät Elämän Ruhtinasta, ei Häntä enää näy.” - Aikakausien toivo s. 514

Mietiskelyä varten

”Toimintansa aikana Jeesus herätti kuolleita elämään. Hän herätti Nainin lesken pojan, Jairuksen tyttären ja Lasaruksen; mutta he eivät olleet verhottuja kuolemattomuuteen. Kun he nousivat, he pysyivät kuolevaisina. Mutta ne, jotka tulivat haudalle Kristuksen ylösnousemukseen aikaan saivat iankaikkisen elämän. Hänen kanssaan nousi ylös lukuisia vankeja palkintoina hänen haudan ja kuoleman voitostaan.” - Selected Messages 1. kirja, s. 304, 305

* * *

7

Sapattina 17. elokuuta 2013

Mihin sydämen kovuus johtaa

”Jos he eivät kuule Moosesta ja profeettoja, niin eivät he usko, vaikka joku kuolleistakin nousisi ylös.’ Juutalaisten historia todisti nämä sanat tosiksi. Kristuksen viimeinen ja kaiken kruunaava ihme oli Betaniassa asuvan Lasaruksen herättäminen tämän oltua kuolleena neljä päivää. Juutalaiset saivat tämän ihmeellisen todisteen Vapahtajan jumaluudesta, mutta he torjuivat sen. Lasarus nousi kuolleista ja esitti heille todistuksensa, mutta he paaduttivat sydämensä kaikkia tosiseikkoja vastaan ja jopa koettivat tappaa hänet. (Joh. 12:9-11)” KV.

Jumalallinen todiste jota ei arvosteta

1. Oliko Lasaruksen ylösnousemuksen suuri ihme riittävä vakuuttamaan kaikki Vapahtajan jumalallisuudesta? Sen sijaan että Jumalalle olisi annettu kiitosta tästä mahtavasta merkistä, mikä oli joidenkin juutalaisten johtajien päämielenkiinnon kohteena?

Joh. 11:46, 47 Mutta muutamat heistä menivät fariseusten luo ja puhuivat heille, mitä Jeesus oli tehnyt. Niin ylipapit ja fariseukset kokosivat neuvoston ja sanoivat: ”Mitä me teemme, sillä tuo mies tekee paljon tunnustekoja?”

”Betania oli niin lähellä Jerusalemia, että tieto Lasaruksen herättämisestä pian levisi kaupunkiin. Vakoojien välityksellä, jotka olivat nähneet tämän ihmetyön, juutalaiset hallitusmiehet saivat nopeasti tiedon asiasta. Sanhedrin kutsuttiin heti koolle päättämään mitä olisi tehtävä. Kristus oli nyt täydellisesti osoittanut olevansa kuoleman ja haudan valtias. Tuo valtava ihmetyö oli Jumalan voimakkain todistus ihmisille, että Hän oli lähettänyt Poikansa pelastamaan maailmaa. Se oli sellainen jumalallisen voiman osoitus, että se sai vakuuttuneeksi jokaisen ihmismielen, jota hallitsi järki ja valistunut omatunto. Monet, jotka näkivät Lasaruksen herättämisen, alkoivat uskoa Jeesukseen. Mutta pappien viha Häntä kohtaan yhä yltyi. He olivat kiistäneet kaikki pienemmät todistukset Hänen jumaluudestaan, ja tämä uusi ihme vain lisäsi heidän raivoaan. Kuollut oli herätetty keskellä kirkasta päivää kansanjoukon silmien edessä! Tällaista todistusta ei mitenkään voisi väittää petokseksi. Juuri tästä syystä pappien viha kävi yhä julmemmaksi. He päättivät lujemmin kuin koskaan ennen estää Kristuksen työn.” Aikakausten toivo s. 515

2. Miksi hallitsijat olivat niin peloissaan siitä, että Jeesus kasvatti vaikutusvaltaansa ihmisten keskuudessa? Oliko olemassa vaara, että Hänen tekonsa yllyttäisi roomalaiset veriseen väliintuloon?

Joh. 11:48 Jos annamme hänen näin olla, niin kaikki uskovat häneen, ja roomalaiset tulevat ja ottavat meiltä sekä maan että kansan.

”He olivat koettaneet nostaa herodialaiset Häntä vastaan. He väittivät, että Hän koetti perustaa oman valtakuntansa ja neuvottelivat keskenään Hänen surmaamisestaan. Kiillottaakseen roomalaiset Häntä vastaan he olivat väittäneet Hänen yrittävän anastaa heidän valtansa. He olivat käyttäneet kaikkia mahdollisia keinoja tehdäksään tyhjäksi Hänen vaikutuksensa kansaan. Mutta tähän asti heidän yrityksensä olivat epäonnistuneet. Kansa, joka näki Hänen ihmetyönsä ja kuuli Hänen puhtaat ja pyhät opetuksensa, tiesi, etteivät ne olleet sapatinrikkojan tai jumalanpilkkajaan sanoja ja tekoja. Fariseusten lähettiläihinkin Hänen sanansa olivat tehneet niin syvän vaikutuksen, etteivät he voineet koskea Häneen. Juutalaiset olivat viimein epätoivoissaan antaneet käskyn, että jokainen, joka tunnustaisi uskovansa Jeesukseen, oli erotettava synagogasta.” - Aikakausten toivo s. 516, 517

Historian kauhein ratkaisu

3. Mikä oli viimeinkin Sanhedrinin kaikista vaikutusvaltaisimman puhujan pyyntö? Millaisia syitä hän esitti painostaakseen neuvostoa päättämään yhteisymmärrykseen Jeesuksen asiassa?

Joh. 11:49, 50 Mutta eräs heistä, Kaifas, joka sinä vuonna oli ylimmäinen pappi, sanoi heille: ”te ette tiedä mitään ettekä ajattele, että teille on parempi, että yksi ihminen kuolee kansan edestä, kuin että koko kansa hukkuu.”

”Kun neuvoston hämminki oli korkeimmillaan, nousi ylipappi Kaifas puhumaan. Kaifas oli tutkinut ennustuksia, ja vaikkei hän tuntenutkaan niiden todellista merkitystä, hän puhui hyvin arvovaltaisesti ja vakuuttavasti. Vaikka Jeesus olisi viatonkin, niin ylimmäinen pappi vaati, että Hänet on raivattava tieltä. Hän tuotti häiriötä vetäen kansaa luokseen ja vähentäen hallitusmiesten arvovaltaa. Hän oli yksi ainoa; olisi parempi, että Hän kuolisi, kuin että hallitusmiesten arvovalta heikentyisi. Jos kansa menettäisi luottamuksensa hallitusmiehiinsä, sen kansallinen voima katoaisi. Kaifas viittasi siihen, että tämän ihmetyön jälkeen Jeesuksen seuraajat luultavasti nousisivat kapinaan. Sitten roomalaiset tulevat, hän jatkoi, sulkevat temppelimme, kumoavat lakimme ja tuhoavat koko kansamme. Minkä arvoinen on tämän galilealaisen henki verrattuna koko kansan olemassaoloon? Parempi, että yksi ihminen kuolee, kuin että koko kansa hukkuu.” - Aikakausiens toivo s. 518

4. Kuinka Kaifaksen väitteen loppuosa ymmärrettiin? Mitä syvää merkitystä evankelista näki hänen pyynnössään tuomita Jeesus kuolemaan?

Joh. 11:51, 52 Mutta sitä hän ei sanonut itsestään, vaan koska hän oli sinä vuonna ylimmäinen pappi, hän ennusti, että Jeesus oli kuoleva kansan edestä, eikä ainoastaan tämän kansan edestä, vaan myös kootakseen yhteen hajalla olevat Jumalan lapset.

”Selittäessään, että yhden miehen pitäisi kuolla koko kansan puolesta Kaifas osoitti, että hänellä oli jotakin tietoa ennustuksista, vaikkakin hyvin rajoitettuna. Mutta kun Johannes kertoo tästä tapauksesta, hän puuttuu tuohon ennustukseen ja osoittaa sen laajan ja syvällisen merkityksen. Kaifaan suussa tämä kallis totuus muuttui valheeksi. Hänen ehdottamansa menettelytapa perustui pakanuudesta lainatulle periaatteelle. Pakanain keskuudessa hämärä käsitys siitä, että yhden oli kuoltava ihmiskunnan puolesta, oli johtanut ihmishireihin. Niinpä Kaifas aikoi uhraamalla Jeesuksen pelastaa syyllisen kansan, ei rikkomuksistaan, vaan rikkomuksissaan, jotta he voivat jatkaa syntielämänsä. Tämän päätelmänsä avulla hän luuli voivansa vaijenta niiden vastaväitteet, jotka ehkä uskaltaisivat sanoa, ettei Jeesuksesta vielä ollut löydetty mitään kuoleman ansainnutta.” - Aikakausiens toivo s. 518, 519

5. Millaisen päätöksen neuvosto teki kokouksen lopuksi näiden ajatusten

pohjalta?

Joh. 11:53 Siitä päivästä lähtien oli heillä siis tehtynä päätös tappaa hänet.

”Sanhedrin ei ollut siihen aikaan laillinen järjestö. Se sai toimia vain suvaitsevaisuuden perusteella. Jotkut sen jäsenistä epäilivät, olisiko viisasta ottaa Kristusta hengiltä. He pelkäsivät sen kiihottavan kansaa kapinaan ja aiheuttavan sen, että roomalaiset riistäisivät papistolta yhä enemmän sen nauttimia etuoikeuksia ja ottaisivat heiltä pois sen vallan, joka heillä vielä oli käsissään. Saatana sanoi heille, että heidän oli surmattava Jeesus säilyttääkseen arvovaltansa. Tätä neuvoa he sitten seurasivat. Se, että he saattaisivat menettää vallan, joka heillä silloin oli käsissään, oli heidän mielestään riittävä syy päätöksen tekoon. Muutamia harvoja lukuun ottamatta, jotka eivät uskaltaneet lausua julki ajatuksiaan, sanhedrin otti Kaifaan sanat vastaan Jumalan sanoina. Neuvoston kireä mieliala helpottui ja erimielisyydet hävisivät. He päättivät surmata Kristuksen ensimmäisessä sopivassa tilaisuudessa. Hylätessään todistuksen Jeesuksen jumaluudesta nämä papit ja hallitusmiehet olivat sulkeutuneet läpipääsemättömään pimeyteen. He olivat kokonaan joutuneet Saatanan valtaan, joka vei heidät nopealla vauhdilla ikuisen tuhoon. Niin suuri oli kuitenkin heidän eksymyksensä, että he olivat hyvin tyytyväisiä itseensä. He pitivät itseään isänmaanystävinä, jotka etsivät kansansa pelastusta.” - Aikakausien toivo s. 517, 519

Mitä tehdä vaaran kohdatessa

6. Oliko Jeesuksen tarkoituksena jouduttaa kriisiä? Sopusoinnussa niiden ohjeiden kanssa, jotka hän antoi opetuslapsilleen, mitä hän teki näissä olosuhteissa?

Matt. 10:23 Ja kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen.

Joh. 11:54 Sen tähden Jeesus ei enää vaeltanut julkisesti juutalaisten keskellä, vaan lähti sieltä lähellä erämaata olevaan paikkaan, Efraim nimiseen kaupunkiin; ja siellä hän oleskeli opetuslapsineen.

”Sanhedrin pelkäsi kuitenkin ryhtyä ripeisiin toimenpiteisiin Jeesusta vastaan, jottei kansa kiihtyisi ja Jeesusta vastaan suunniteltu väkivalta kohdistuisi heihin itseensä. Tästä syystä neuvosto viivytteli julistamansa tuomion täytäntöönpanoa. Vapahtaja ymmärsi pappien juonet. Hän tiesi, että he halusivat raivata Hänet pois ja että heidän tarkoituksensa oli pian täyttyvä. Mutta Hänen ei tullut jouduttaa ratkaisua, ja Hän vetäytyi pois siltä seudulta ottaen opetuslapset mukaansa. Näin Jeesus jälleen teroitti omalla esimerkillään opetuslapsille antamaansa opetusta: »Kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen.» Matt. 10: 23. Heillä oli laaja työkenttä, jolla voivat toimia sielujen pelastukseksi, ja ellei uskollisuus Jeesusta kohtaan sitä vaatinut, Herran palvelijain ei pitänyt suotta vaarantaa henkeään.” - Aikakausien toivo s. 519, 520

7. Mikä käsky annettiin, jotta he saisivat Vapahtajan käsiinsä? Kun he

houkuttelivat ja juonivat Häntä vastaan, minkä hienon todistuksen Hän oli antanut toimintansa vuosien aikana?

Joh. 11:55-57 Mutta juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja monet menivät maaseudulta ylös Jerusalemiin ennen pääsiäisjuhlaa, puhdistamaan itsensä. Ja he etsivät Jeesusta ja sanoivat toisilleen seisoessaan pyhäkössä: ”Mitä arvelette? Eikö hän tulekaan juhliille?” Mutta ylipapit ja fariseukset olivat antaneet käskyjä, että jos joku tietäisi, missä hän oli, hänen oli annettava se ilmi, jotta he ottaisivat hänet kiinni.

Ap. teot 10:38, 39 Te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen valtaan joutuneet; sillä Jumala oli hänen kansansa. Ja me olemme kaiken sen todistajat, mitä hän teki juutalaisten maassa ja Jerusalemissa; ja hänet he ripustivat puuhun ja tappoivat.

”Jeesus oli nyt kolme vuotta suorittanut julkista toimintaansa maailmassa. Hän oli antanut ihmisille esimerkin itsensäkieltämisestä ja epäitsekkästä palvelevaisuudesta. Kaikki tiesivät Hänen elämänsä puhtauden ja hurskauden sekä Hänen kärsimyksensä. Kuitenkin tämä lyhyt kolmen vuoden aika oli niin pitkä, kuin maailma saattoi Lunastajan läsnäoloa kestää.” - Aikakausien toivo s. 520

Mietiskelyä varten

”Hänen elämänsä oli ollut täynnä vainoa ja häväistystä. Kateellinen kuningas oli karkottanut Hänet Betlehemistä, Hänen oma kansansa oli hylännyt Hänet Nasaretissa, ja nyt Hänet oli syyttä tuomittu kuolemaan Jerusalemissa. Vihdoin Jeesus muutamine uskollisine seuraajineen löysi tilapäisen turvapaikan vieraassa kaupungissa. Hänet, jota ihmisten kärsimykset aina liikuttivat, joka paransi sairaita, antoi sokeille näön, teki kuurot kuuleviksi ja mykät puhuviksi, joka ruokki nälkäisiä ja lohdutti murheellisia, karkotettiin kansan keskuudesta, jota Hän oli koettanut pelastaa. Hän, joka käveli kuohuvilla aalloilla, ja yhdellä sanalla vaiensi niiden vihaisen raivon, joka ajoi ulos riivaajia, jotka lähtiessään tunnustivat Hänet Jumalan Pojaksi, joka herätti kuolleet unestaan ja valtasi tuhansien mielet viisailla sanoillaan, ei voinut löytää tietä niiden sydämeen, jotka olivat ennakkoluulojen ja vihan sokaisemia ja jotka itsepintaisesti hyökkäsivät valon.” - Aikakausien toivo s. 520

* * *

8

Sapattina 24. elokuuta 2013

Ei suositusten perusteella

”Lähinnä Kristusta tulee olemaan se, joka täällä maailmassa on syvimmältä juonut Hänen itsensäuhraavan rakkautensa henkeä, rakkauden, joka »ei kerskaa, ei

pöyhkeile,... ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa» (1 Kor. 13: 4, 5), rakkauden, joka saa opetuslapsen, kuten se sai Herrammekin, antamaan kaikkensa, elämään, työskentelemään ja uhrautumaan kuolemaan asti ihmiskunnan pelastamiseksi.” - Aikakausien toivo s. 523, 524

Inhimillinen kunnianhimo opetuslasten keskuudessa

1. Millainen keskustelu kehittyi opetuslasten keskuudessa useamminkin kuin kerran? Asettuiko tuo aihe vai laajensivatko he pohdintaansa tämän maailman tuolle puolen, taivaiden valtakuntaan?

Luuk. 9:46 Ja heidän mieleensä tuli ajatus, kuka heistä mahtoi olla suurin.

Matt. 18:1 Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: ”Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?”

”Opetuslapset eivät ollenkaan käsittäneet näiden sanojen vakavuutta ja syvällisyyttä. He eivät voineet nähdä sitä, minkä Jeesus näki. He eivät ymmärtäneet Kristuksen valtakunnan luonnetta, ja tämä tietämättömyys oli heidän kiistansa näennäinen syy. Mutta todellinen syy oli syvemmällä. Selittämällä valtakuntansa luonteen Kristus olisi joksikin aikaa voinut vaientaa heidän kiistansa, mutta tämä ei olisi poistanut pohjimmaista syytä. Senkin jälkeen, kun he olisivat saaneet asiasta täyden selon, olisi jokainen etusijaa koskeva kysymys aiheuttanut saman pulman uudelleen. Tämä olisi voinut saattaa seurakunnan Kristuksen pois lähdön jälkeen onnettomuuden alaiseksi. Taistelu korkeimmasta asemasta oli sen saman hengen aiheuttama, joka vaikutti taivaassa tuon suuren taistelun alkaessa ja joka oli saanut Kristuksen lähtemään taivaasta kuollakseen täällä.” - Aikakausien toivo s. 417

2. Kuinka Jeesus valmisteli opetuslapsiaan vaikeisiin päiviin, jotka olivat edessäpäin? Ymmärsivätkö he koetuksia, joita heidän täytyisi kokea?

Mark. 10:32-34 Ja he olivat matkalla, menossa ylös Jerusalemiin, ja Jeesus kulki heidän edellään; ja heidät valtasi hämmästys, ja ne, jotka seurasivat, olivat peloissaan. Ja hän otti taas tykönsä ne kaksitoista ja rupesi heille puhumaan, mitä hänelle oli tapahtuva: ”Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja he tuomitsevat hänet kuolemaan, ja antavat hänet pakanain käsiin; ja ne pilkkaavat häntä ja ruoskivat häntä ja tappavat hänet; ja kolmen päivän perästä hän on nouseva ylös”.

Luuk. 18:34 Mutta he eivät ymmärtäneet tästä mitään, ja tämä puhe oli heiltä niin salattu, etteivät he käsittäneet, mitä sanottiin.

”Eivätkö he juuri vähää ennen olleet kaikkialla julistaneet: »Taivasten valtakunta on lähellä?» Eikö Kristus itse ollut luvannut, että monet istuvat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa Jumalan valtakunnassa? Eikö Hän ollut luvannut kaikille, jotka luopuvat jostakin Hänen tähtensä, satakertaisesti tässä elämässä ja osan Hänen valtakunnassaan? Ja eikö Hän ollut näille kahdelletoista antanut erikoista lupaus

korkeista kunniaaikoista Hänen valtakunnassaan, — hehän saisivat istua tuomitsemassa Israelin kahtatoista sukukuntaa! Nytkin Hän sanoi kaiken tulevan täyttyvän, mitä Hänestä on kirjoitettu profeetoissa. Ja eivätkö profeetat olleet ennustaneet Messiaan valtakunnan kunniaa? Näiden ajatusten valossa tuntuivat Hänen sanansa pettämisestä, vainosta ja kuolemasta hämäriltä ja epämääräisiltä. He uskoivat, että valtakunta pian perustettaisiin, tulipa tielle mitä vaikeuksia tahansa.”-Aikakausten toivo s. 521, 522

Vaatimus päästä asemaan

3. Mitä muutamilla opetuslapsilla oli mielessä sillä aikaa, kun Herra johti heitä niin, että he kestäisivät tulevan? Minkä erityisen pyynnön kahden opetuslapsen äiti esitti?

Matt. 20:20,21 Silloin Sebedeuksen poikain äiti tuli poikineen hänen tykönsä ja kumarsi häntä, aikoen anoa häneltä jotakin. Niin hän sanoi vaimolle: 'Mitä tahdot?' Tämä sanoi hänelle: 'Sano, että nämä minun kaksi poikaani saavat istua, toinen sinun oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi, sinun valtakunnassasi.'

Mark. 10:35-37 Ja Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, menivät hänen luoksensa ja sanoivat hänelle: 'Opettaja, me tahtoisimme, että tekisit meille, mitä sinulta anomme.' Hän sanoi: 'Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?' Niin he sanoivat hänelle: 'Anna meidän istua, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi, sinun kirkkaudessasi.'

”Johannes, Sebedeuksen poika, oli toinen kahdesta ensimmäisestä opetuslapsesta, jotka olivat seuranneet Jeesusta. Hän ja hänen veljensä Jaakob olivat kuuluneet siihen ensimmäiseen joukkoon, joka oli jättänyt kaiken palvelukseensa Häntä. He olivat iloiten jättäneet kotinsa ja ystävänsä saadakseen olla Hänen kanssaan, he olivat vaeltaneet ja puhelleet Hänen kanssaan, he olivat olleet Hänen seurassaan kotien hiljaisuudessa ja yleisissä kokouksissa. Hän oli tyynnyttänyt heidän pelkonsa, vapauttanut heidät vaaroista, lievittänyt heidän kärsimyksiään, lohduttanut heitä heidän surussaan ja kärsivällisesti ja hellästi opettanut heitä, kunnes heidän sydämensä liittyivät Hänen sydämeensä, ja palavassa rakkaudessaan he kaipasivat olla lähinnä Häntä Hänen valtakunnassaan. Kaikissa mahdollisissa tilaisuuksissa Johannes asettui lähimmäksi Vapahtajaa, ja Jaakob halusi saada kunnian olla yhtä läheisessä yhteydessä Häneen. Heidän äitinsä oli Kristuksen seuraaja ja oli anteliaasti palvellut Häntä varoillaan. Äidinrakkaudessaan ja innossaan poikainsa puolesta hän halusi heille kunniaikkaimmat paikat uudessa valtakunnassa. Tämän vuoksi hän rohkaisi heitä esittämään pyyntönsä. Äiti tuli yhdessä poikiensa kanssa Jeesuksen luo pyytäen Häntä suostumaan erääseen pyyntöön, joka oli heidän sydämellään.” AT. s. 522

4. Mitä Jeesus selitti ja opetti vastatessaan tähän kysymykseen? Mitä opetuslasten piti kohdata, ennen kuin saivat etuoikeuden istua kirkkauden

valtaistuimella?

Matt. 20:22 Mutta Jeesus vastasi ja sanoi: 'Te ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä olen juova?' He sanoivat hänelle: 'Voimme'.

”Jeesus kohtelee heitä hellästi eikä nuhtelee heidän itsekkyyttään heidän yrittäessään saada etusijan veljiensä rinnalla. Hän näkee heidän sydämensä, Hän tuntee heidän syvän kiintymyksensä Häneen. Heidän rakkautensa ei ole vain inhimillistä kiintymystä. Se virtaa Hänen oman lunastavan rakkautensa lähteestä, vaikka siihen onkin tarttunut maailmallisuutta sen inhimillisestä uomasta. Hän ei halua nuhdella, vaan syventää ja puhdistaa. Hän sanoi: »Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon, ja tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?» He muistavat Hänen salaperäiset, koettelemuksiin ja kärsimyksiin viittaavat sanansa, mutta vastaavat kuitenkin luottavasti: »Voimme.» He pitäisivät korkeimpana kunnianaan todistaa uskollisuutensa ottamalla osaa kaikkeen, mikä tulee kohtaamaan heidän Herraansa. »Sen maljan, jonka minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, kastetaan teidätkin», Hän sanoi, silmiensä edessä risti valtaistuimen asemesta ja seuralaisinaan pahantekijät Hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan. Johannes ja Jaakob tulisivat osallistumaan Mestarinsa kärsimyksiin, toinen joutuisi ensimmäisenä veljistä miekalla surmatuksi, ja toinen joutuisi kaikkein kauimmin kärsimään vaivaa, moitteita ja vainoa.” AT. s. 522,523.

5. Mitä me voimme oppia Hänen vastauksensa jälkimmäisestä osasta? Voidaanko paikka taivaassa ja valtaistuimella saavuttaa jonkun suositusten perusteella?

Matt. 20:23 Hän sanoi heille: 'Minun maljani te tosin juotte, mutta minun oikealla ja vasemmalla puolella istuminen ei ole minun annettavissani, vaan se annetaan niille, joille minun Isäni on sen valmistanut.

”»Mutta minun oikealla tai vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani», Hän jatkoi, »vaan se annetaan niille, joille se on valmistettu». Jumalan valtakunnassa ei paikkaa saada suosikkijärjestelmän perusteella. Sitä ei ansaita eikä liioin saada mielivaltaisen jakamisen kautta. Se annetaan luonteen mukaan. Kruunu ja valtaistuim ovat saavutetun tilan merkkejä, ne ovat merkkejä itsensä voittamisesta Herran Jeesuksen Kristuksen avulla.” AT. s. 523.

Taivaan valtakunnan periaatteet

6. Mille jumalallisille periaatteille Kristuksen valtakunta on perustettu? Mitä esimerkkiä meidän siksi tulee seurata?

Matt. 20:25-28 Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi: 'Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat ja että mahtavat käyttävät valtaansa

niitä kohtaan. Näin älköön olko teidän keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne, ja joka tahtoo teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne; niin kuin ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä.

”Maailman valtakunnissa asema merkitsi itsensä ylentämistä. Kansan käsitettiin olevan olemassa hallitsevien luokkien hyödyksi. Vaikutusvalta, rikkaus ja sivistys olivat keinoja joukkojen hallitsemiseksi johtajien hyödyksi. Ylempien luokkien tuli ajatella, päättää, nauttia ja hallita; alempien tuli totella ja palvella. Uskonto, kuten kaikki muukin, oli valtakysymys. Kansan odotettiin uskovan ja noudattavan sitä, mitä heidän johtajansa määräisivät. Ihmisen oikeus ihmisenä ajatella ja toimia puolestaan oli kokonaan kielletty. Kristus perusti valtakuntansa kokonaan toisenlaisille periaatteille. Hän ei kutsunut ihmisiä valtaan, vaan palvelukseen, vahvoja kantamaan heikkojen vajavaisuuksia. Ne, joilla oli voimaa, asema, kykyjä ja sivistystä, olivat sitä enemmän velvollisia palvelemaan lähimmäisiään. ...Näiden samojen periaatteiden tulisi johtaa sen seurakunnan jäseniä, joka on Hänen ruumiinsa. Pelastussuunnitelman pohja ja perustus on rakkaus. Kristuksen valtakunnassa ovat suurimpia ne, jotka seuraavat Hänen antamaansa esimerkkiä ja toimivat Hänen laumansa paimenina.” AT. s. 524

7. Mitä Johannekselle paljastettiin myöhemmin liittyen siihen, ketkä saavat etuoikeuden istua Kristuksen valtaistuimella?

Ilm. 3:21 Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssaan hänen valtaistuimellansa.

”Kauan jälkeenpäin, kun opetuslapsi Johannes oli paremmin oppinut ymmärtämään Kristusta osallistuessaan Hänen kärsimyksiinsä, Herra ilmaisi hänelle, millä ehdolla pääsee Häntä lähelle Hänen valtakunnassaan. »Joka voittaa», Kristus sanoi, »sen ,minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa Hänen valtaistuimellansa». »Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen... ja oman uuden nimeni.» Ilm. 3: 21, 12. Apostoli Paavali kirjoitti näin: »Sillä minut jo uhrataan, ja minun lähtöni aika on tullut. Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden sepele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä.» 2 Tim. 4: 6—8.” AT. s. 523

Mietiskelyä varten

”Vapahtajan opetuksen periaatteet ja itse sanatkin jumalallisessa kauneudessaan painuivat rakastetun opetuslapsen muistiin. Johanneksen todistuksen pääsisältö seurakunnille oli loppuun saakka: »Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti

kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme.» »Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että Hän antoi henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa henkemme veljimmme edestä.» 1 Joh. 3: 11, 16.” AT. s. 524.

* * *

Tänään luetaan lähetykskertomus pääkonferenssin perheosastolta

9

Sapattina 31. elokuuta 2013

Hän toivoi näkevänsä Jeesuksen

”Kun Kristus vastaanotetaan henkilökohtaisena Vapahtajana, tulee sielulle pelastus. Sakkeus ei ollut vastaanottanut Jeesusta vain tilapäiseksi vieraaksi kotiinsa vaan asumaan sielunsa temppeliin. Kirjanoppineet ja fariseukset syyttivät häntä syntiseksi ja napsivat, kun Jeesus meni hänen vieraakseen, mutta Herra tunnusti hänet Aabrahamin pojaksi. Sillä »ne, jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia». Gal. 3: 7.” Aikakausien toivo s. 531

Syntinen mutta ei tunteeton

1. Kuka asui Jerikossa? Millaisena hänen maanmiehensä tunsivat hänet?

Luuk. 19:1, 2 Ja hän tuli Jerikon kaupunkiin ja kulki sen läpi. Ja katso, siellä oli mies, nimeltään Sakkeus; ja hän oli publikaanien päämies ja oli rikas.

”Jeriko kuului niihin kaupunkeihin, jotka muinoin oli erotettu pappeja varten, ja vielä siihen aikaan siellä asui suuri määrä pappeja. Mutta kaupungissa asui myös kokonaan toisenlaista väestöä. Se oli suuri kauppakeskus, ja siellä näki roomalaisia virkailijoita ja sotilaita sekä muukalaisia eri seuduilta, kun taas tullimaksujen kerääminen teki siitä monien publikaanien asuinpaikan. »Publikaanien päämies», Sakkeus, oli juutalainen ja maanmiestensä halveksima. Hän oli saavuttanut arvonsa ja rikkautensa tehtävässä, jota he inhosivat ja jota pidettiin vain vääryytenä ja kiskomisena. Kuitenkaan ei tämä varakas tullivirkailija ollut aivan sellainen paatunut maailmanmies, jollaiselta hän näytti.” - Aikakausien toivo s. 526, 527

2. Mitä hän teki kuultuaan, että Jeesus on tulossa Jerikoon? Saiko pelkkä uteliaisuus hänet kiipeämään metsäviikunapuuhun nähdäkseen Jeesuksen paremmin?

Luuk. 19:3, 4 Ja hän koetti saada nähdä Jeesusta, kuka hän oli, mutta ei voinut kansalta, kun oli varrellansa vähäinen. Niin hän juoksi edelle ja nousi metsäviikunapuuhun nähdäkseen hänet, sillä Jeesus oli kulkeva siitä ohitse.

”Maailmallisen ja ylpeän ulkokuoren alla sykki sydän, joka oli vastaanottavainen jumalalliselle vaikutukselle. Sakkeus oli kuullut Jeesuksesta. Tieto Hänestä, joka oli

ystävällisesti ja hyväntahtoisesti kohdellut halveksittujakin kansanluokkia, oli levinnyt laajalle. Tässä publikaanien päämiehessä heräsi paremman elämän kaipuu. Vain muutaman kilometrin päässä Jerikosta Johannes Kastaja oli saarnannut Jordanin partaalla, ja Sakkeus oli kuullut hänen kehotuksensa parannukseen. Publikaaneille annettu neuvo: »Älkää vaatiko enempää, kuin mikä teille on säädetty», Luuk. 3:13, oli tehnyt hänen mieleensä syvän vaikutuksen, vaikkei hän sitä ulkonaisesti noudattanutkaan. Hän tunsi Kirjoitukset ja tiesi menettelevänsä väärin. Kuultuaan nyt sanat, jotka Suuren Opettajan kerrottiin lausuneen, hän tunsi olevansa syntinen Jumalan silmissä. Kuitenkin se, mitä hän oli kuullut Jeesuksesta, sytytti hänen sydämessään toivon. Katumus, elämän uudistus olisi mahdollista hänellekin, sillä eikö eräs tuon uuden Opettajan luotetuimmista opetuslapsista ollut publikaani? - Aikakausien toivo s. 527

3. Kun hän pelkäsi ettei näkisi Jeesusta, minkä ihanan yllätyksen hän koki? Olisiko hän voinut koskaan edes kuvitella että Jeesus olisi hänestä kiinnostunut?

Luuk. 19:5 Ja tultuaan sille paikalle Jeesus katsahti ylös ja sanoi hänelle: ”Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun pitää oleman sinun huoneessasi”.

”Kadut olivat täpötäynnä, eikä Sakkeus, joka oli pieni kooltaan, voinut nähdä mitään ihmisten päitten yli. Kukaan ei antanut tilaa, ja niinpä tämä rikas tullimies juoksi hiukan joukon edelle paikkaan, missä tuuheaoksainen viikunapuu kaareutui tien yli, ja kiipesi istumaan sen oksille, mistä hän saattoi katsella ohimenevää kulkua. Joukko saapui lähemmäksi, se on jo kohdalla, ja Sakkeus etsii innokkaana silmillään Häntä, jota hän ikävöi nähdä. Läpi pappien ja rabbiinien hälinän ja kansan tervetuliaishuutojen tuo publikaanien päämiehen lausumaton toivomus puhui Jeesuksen sydämelle. Äkkiä muuan ryhmä pysähtyy juuri viikunapuun alapuolella. Edellä ja perässä kulkevat seisahtuvat, ja eräs, jonka katse näyttää lukevan ihmisen ajatukset, katsoo ylöspäin. Tuskin uskoen korviaan puussa oleva mies kuulee sanat: »Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun pitää oleman sinun huoneessasi.» - Aikakausien toivo s. 528, 529

Välittömästi tullut, iloinen vastaus

4. Kuinka joutuisasti Sakkeus vastasi Jeesuksen tarjouduttua vierailemaan hänen kotonaan? Millaisen vastaanoton hän antoi Herralle kotonaan?

Luuk. 19:6 Ja hän tuli nopeasti alas ja otti hänet iloiten vastaan.

”Kansanjoukko väistyy, ja Sakkeus, joka kulkee kuin unessa, näyttää tietä omaa taloaan kohden. Mutta rabbiinit katsovat tätä karsain silmin mutisten halveksivasti ja ivallisesti, että »syntisen miehen luokse Hän meni majaillemaan.» - Aikakausien toivo s. 529

5. Millaisina pidettiin publikaaneja? Mistä tilaisuudesta fariseukset sen takia hyötyivät kun näkivät Jeesuksen menevän Sakkeuksen kotiin ja syövän hänen, syntisen, kanssa?

Matt. 9:11 Ja kun fariseukset sen näkivät, sanoivat he hänen opetuslapsilleen: ”Miksi teidän opettajanne syö publikaanien ja syntisten kanssa?”

Luuk. 19:7 Ja sen nähdessään kaikki nurisivat sanoen: ”Syntisen miehen luokse hän meni majoilemaan”.

”Kaikista Palestiinassa olevista roomalaisista virkamiehistä publikaanit olivat vihatuimmat. Se seikka, että vieras valta määräsi verot, oli juutalaisille lakkaamaton ärsytyksen aihe, joka muistutti, että heidän itsenäisyytensä oli mennyt. Eivätkä veronkantajat olleet vain roomalaisen sortovallan välikappaleita, vaan he kiristivät myös omaan laskuunsa rikastuen kansan kustannuksella. Juutalaista, joka vastaanotti tämän tehtävän roomalaisilta, pidettiin kansansa kunnian pettäjänä. Häntä halveksittiin luopiona ja hänet luettiin yhteiskunnan kehoimpiin kuuluvaksi. Publikaanien keskuudessa tapahtui yhdistymistä, niin että he pystyivät riistämään ihmisiä ja tukemaan toisiaan petollisissa toimissaan. Heidän tavastaan kiristää oli tullut miltei universaali käytäntö.” - Aikakausien toivo s. 249

Täydellisesti muuttunut elämä

6. Mikä paljastaa tämän miehen katumuksen Pyhän Hengen vaikutuksesta? Minkä raamatullisen periaatteen hän täytti palauttaessaan jotakin varastettua?

Luuk. 19:8 Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: ”Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja jos joltakulta olen jotakin petoksella ottanut, niin annan nelinkertaisesti takaisin”.

2. Moos. 22:1 Jos joku varastaa härän tai lampaan ja teurastaa tahi myy sen, antakoon viisi raavasta yhdestä härästä tai neljä lammasta yhdestä lampaasta.

”Kansanjoukon nähden »Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: 'Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja jos joltakulta olen jotakin petoksella ottanut, niin annan nelinkertaisesti takaisin.'» Ennen kuin Sakkeus oli nähnyt Jeesuksen kasvot, hän oli alkanut tehdä sellaista, mikä osoitti hänen katumuksensa olevan todellista. Hän oli tunnustanut syntinsä, ennen kuin ihmiset rupesivat häntä syyttämään. Hän oli noudattanut Pyhän Hengen kehotusta ja alkanut toteuttaa niitä opetuksia, jotka oli kirjoitettu muinaiselle Israelille samoin kuin meillekin. Herra oli sanonut kauan sitten: »Jos veljesi sinun luonasi köyhtyy eikä jaksa pysyä pystyssä, tue häntä samoin kuin muukalaista tai loista; hän eläköön luonasi. Älä ota korkoa tai voittoa häneltä, vaan pelkää Jumalaasi ja anna veljesi elää luonasi. Älä anna hänelle rahaasi korolle äläkä ota elintarpeista voittoa.» »Älköön teistä kukaan tehkö vääryyttä lähimmäisellensä, vaan pelkää Jumalaasi.» 3 Moos. 25: 35 — 37, 17.

Kristus oli itse pilvipatsaaseen verhottuna lausunut nämä sanat, ja Sakkeus vastasi Kristuksen rakkauteen ensimmäiseksi osoittamalla sääliä köyhiä ja kärsiviä kohtaan.”
- Aikakausien toivo s. 529, 530

7. Kuten Sakkeuksen suurenmoisessa kokemuksessa, mitä tulee jokaisen rehellisen ja katuvan syntisen kotiin, kun Jeesus astuu sinne? Minkä suurenmoisen lopputuloksen Jeesuksen läsnäolo tuottaa katuvaan elämään?

Luuk. 19:9 Niin Jeesus sanoi hänestä: ”Tänään on pelastus tullut tälle huoneelle, koska hänkin on Aabrahamin poika”

Luuk. 19:10 Sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on.

”Mutta tuskin Sakkeus oli alistunut Pyhän Hengen vaikutuksen alaiseksi, kun hän jo luopui kaikista menettelytavoista, jotka sotivat rehellisyyttä vastaan. Katumus ei ole todellista, ellei se aikaansaa uudistusta. Kristuksen vanhurskaus ei ole vaippa, jolla tunnustamattomat ja hylkäämättömät synnit voidaan peittää, vaan se on elämän periaate, joka muuttaa luonteen ja hallitsee käytöstä. Pyhyys merkitsee ehdotonta Jumalalle jättäytymistä, se on sydämen ja elämän täydellistä alistamista taivaallisten periaatteiden hallintaan. Kristityn on liike-elämässä esitettävä maailmalle sitä tapaa, jolla Herra hoitaisi liikeyritykset. Jokaisessa liiketoimessaan hänen on osoitettava, että Jumala on hänen opettajansa. »Herralle pyhitetty» on oleva kirjoitettuna päiväkirjoihin ja pääkirjoihin, asiakirjoihin, kuitteihin ja vekseleihin. Ne, jotka tunnustavat olevansa Kristuksen seuraajia ja menettelevät epärehellisesti, antavat väärän todistuksen pyhän, oikeudenmukaisen ja armollisen Jumalan luonteesta. Jokainen todella kääntynyt sielu osoittaa Sakkeuksen tavoin Kristuksen asuvan sydämessään luopumalla niistä epärehellisistä tavoista, jotka ovat painaneet leiman hänen elämäänsä. Tämän publikaanien päämiehen tavoin hän osoittaa vilpittömyyttään suorittamalla hyvityksen.” - Aikakausien toivo s. 529, 530

Mietiskelyä varten

”Jos olemme jollekulle tehneet vääryyttä jollakin epärehellisellä liiketoimella, jos olemme pettäneet kaupassa tai riistäneet lähimmäiseltämme, vaikka se olisikin tapahtunut lain puitteissa, meidän on tunnustettava vääryytemme ja mikäli mahdollista suoritettava korvaus. Ei riitä, että korvaamme vain sen, minkä olemme ottaneet, vaan senkin, minkä se olisi tuottanut, jos se olisi ollut oikein ja viisaasti sijoitettuna sen ajan, jonka se on ollut hallussamme.” - Aikakausien toivo s. 530, 531

* * *

Tänään kerätään erikoissapattikolehti pääkonferenssin perheosastolle

10

Sapattina 7. syyskuuta 2013

Jeesukselle tehty hyvä työ

”Kristus antaa arvoa sydämelliselle kohteliaisuudelle. Kun joku teki Hänelle palveluksen, Hän siunasi sen tekijää taivaallisella hyvyydellä. Hän ei halveksinut pienintäkään kukkaa, jonka lapsen käsi oli poiminut ja ojentanut hänelle rakkaudessa. Hän otti vastaan lasten lahjat ja siunasi antajia, kirjoittaen heidän nimensä elämän kirjaan. Kun Maria voiteli Jeesuksen, mainitaan tämä hänen tekonsa Raamatussa asiana, joka erottaa hänet muista Marioista. Rakkautta ja kunnioitusta ilmaisevat teot Jeesusta kohtaan todistavat uskosta Häneen Jumalan Poikana. Ja Pyhä Henki mainitsee todistuksena naisen uskollisuudesta Kristusta kohtaan: »Hän on ... pyhien jalkoja pessyt, ahdistettuja auttanut ja kaiken hyvän tekemistä harrastanut.» 1 Tim. 5:10.” - Aikakausien toivo s. 538

Parannettu kutsui Mestarin kotiinsa

1. Kuka oli Betanialainen Simon? Mitä hän valmisteli kotonaan kiitokseksi siitä, että Jeesus paransi hänen spitaalinsa?

Matt. 26:6 Kun Jeesus oli Betaniassa pitalisen Simonin asunnossa,

Mark. 14:3, alkuosa: Ja kun hän oli Betaniassa, pitalisen Simonin asunnossa, tuli hänen aterialla ollessaan...

Luuk. 7:36 Niin eräs fariseuksista pyysi hänet ruualle kanssaan; ja hän meni fariseuksen taloon ja asettui aterialle.

”Betanialaista Simonia pidettiin Jeesuksen opetuslapsena. Hän oli eräs niitä harvoja fariseuksia, jotka julkisesti olivat liittyneet Kristuksen seuraajiin. Hän tunnusti Jeesuksen opettajaksi ja toivoi Hänen olevan Messiaan, mutta ei ollut vastaanottanut Häntä Vapahtajanaan. Hänen luonteensa ei ollut uudistunut, vaan hänen periaatteensa olivat pysyneet muuttumattomina.” - Aikakausien toivo s. 532

”Simon oli parannettu spitaalista, ja tämä oli vetänyt hänet Jeesuksen luo. Hän halusi osoittaa kiitollisuuttaan, ja Jeesuksen käydessä Betaniassa viimeisen kerran hän valmisti pidot Vapahtajalle ja hänen opetuslapsilleen. Näihin pitoihin kokoontui paljon juutalaisia. Jerusalemissa vallitsi siihen aikaan suuri kiihtymys. Kristus ja Hänen tehtävänsä herättivät enemmän huomiota kuin milloinkaan. Pitoihin saapuneet pitivät Häntä tarkoin silmällä, ja jotkut katsoivat Häneen hyvin karsaasti.” - Aikakausien toivo s. 532

Erään vieraan ystävällinen ele

2. Kuka tuli huoneeseen, jossa Jeesus oli istumassa? Minkä erityisen palveluksen tämä nainen teki Jeesukselle?

Matt. 26:7 tuli hänen luoksensa nainen, mukanaan alabasteripullo täynnä kallisarvoista voidetta, minkä hän vuodatti Jeesuksen päähän hänen ollessaan aterialla.

Mark. 14:3 Ja kun hän oli Betaniassa, pitalisen Simonin asunnossa, tuli hänen aterialla ollessaan nainen, mukanaan alabasteripullo täynnä oikeata kallista nardusvoidetta. Hän rikkoi alabasteripullon ja vuodatti voiteen hänen päähänsä.

”Sillä aikaa kun näitä juonia punottiin Jerusalemissa, Jeesus ystävineen kutsuttiin Simonin pitoihin. Pöydässä istui Vapahtajan toisella puolella Simon, jonka Hän oli parantanut kauheasta sairaudesta, ja toisella puolella Lasarus, jonka Hän oli herättänyt kuolleista. Martta palveli pöydässä, mutta Maria kuunteli hartaasti jokaista Vapahtajan suusta lähtevää sanaa. Jeesus oli armossaan antanut hänelle hänen syntinsä anteeksi ja kutsunut hänen rakkaan veljensä eloon haudasta, ja Marian sydän oli täynnä kiitollisuutta. Hän oli kuullut Jeesuksen puhuvan lähestyvistä kuolemastaan ja suuren rakkautensa ja surunsa vaatimana oli halunnut osoittaa Hänelle kunnioitusta. Suurin henkilökohtaisin uhrauksin hän oli ostanut alabasteripullon »oikeata, kallisarvoista nardusvoidetta» voidellakseen sillä Hänen ruumiinsa. Mutta nyt monet puhuivat siitä, että Hänet kruunattaisiin kuninkaaksi. Hänen surunsa muuttui iloksi, ja hän halusi nyt olla ensimmäisenä kunnioittamassa Herraansa. Särkien voidepullon hän vuodatti sen sisällön Jeesuksen päähän ja jalkoihin ja polvistui sitten itkien maahan kostuttaen Hänen jalkojaan kyynelillään ja pyyhkien niitä pitkillä, aaltoilevilla hiuksillaan.” - Aikakausien toivo s. 534

Toisten motiivien ja tekojen tuomitseminen

3. Hyväksyivätkö kaikki tämän Herran voitelemisen? Mitä kielteisiä kommentteja jotkut lausivat?

Mark. 14:4, 5 Niin oli muutamia, jotka närkästyivät ja sanoivat keskenään: ”Mitä varten tämä voiteen haaskaus? Olisihan voinut myydä tämän voiteen enempiä kuin kolmeenkymmeneen denariin ja antaa ne köyhille”. Ja he toruivat häntä.

Matt. 26:8, 9 Mutta sen nähdessään hänen opetuslapsensa närkästyivät ja sanoivat: ”Mitä varten tämä haaskaus? Olisihan sen voinut myydä kalliista hinnasta ja antaa rahat köyhille”.

”Hän oli koettanut välttää huomiota, ja hänen puuhailunsa olisikin ehkä jäänyt huomaamatta, mutta voiteen tuoksu täytti koko huoneen ja paljasti hänen tekonsa kaikille läsnäolijoille. Juudas katsoi hänen tekoaan hyvin paheksuvasti. Sen sijaan, että olisi odottanut, mitä Jeesus sanoisi asiasta, hän alkoi kuiskailla moitteitaan lähellä istuvien korviin syyttäen Jeesusta siitä, että tämä salli moista tuhlausta. Vieksaasti hän esitti vihjailujaan, jotka olivat omiaan herättämään tyytymättömyyttä. Marian teko oli Juudaksen itsekkyyden jyrkkä vastakohta, niin että hän joutui häpeään, ja tapansa mukaan hän koetti esittää sopivan syyn, tätä lahjaa vastustavalle mielipiteelleen. Kääntyen opetuslapsiin hän lausui: »Miksi ei tätä voidetta myyty

kolmeensataan denaariin ja niitä annettu köyhille? Mutta tätä hän ei sanonut sen tähden, että olisi pitänyt huolta köyhistä, vaan sen tähden, että hän oli varas ja rahakukkaron hoitajana otti itselleen, mitä siihen oli pantu.» Juudas ei tuntenut sääliä köyhiä kohtaan. Jos Marian voide olisi myyty ja rahat joutuneet hänen haltuunsa, eivät köyhät olisi siitä hyötäneet mitään. Juudaksella oli korkea käsitys käytännöllisestä järjestelykyvystään. Hän oli voittanut heidän luottamuksensa, ja hänellä oli voimakas vaikutus heihin. Hänen teeskennelty myötätuntonsa köyhiä kohtaan petti heidät, ja hänen viekkaat vihjauksensa saivat heidät suhtautumaan epäluuloisesti Marian uhraukseen. Pöytää kiersi tyytymätön mutina: »Mitä varten tämä haaskaus?» - Aikakausten toivo s. 534, 535

4. Voidaanko sanoa, että kielteisyys ja arvostelu olivat vain tuon ajan ja tapauksen ongelmia? Mitä Jumalan pyhä sana opettaa pahan ajattelemisesta ja puhumisesta?

1 Kor. 13:4,5 Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa.

Fil. 4:8 Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa.

”Huhut ovat veljien keskuudessa usein yhtenäisyyden tuhoajia. Jotkut etsivät avoimin mielin ja korvin löytääkseen jonkin skandaalin. He keräävät pieniä tapahtumia, jotka ovat itsessään ehkä tyhjänpäiväisiä, mutta joita toistellaan ja suurennellaan, kunnes ihmisestä tehdään sanan rikkoja.... Tällaiset tarinankertoajat tekevät Saatanan työtä yllättävän uskollisesti, tietämättään kuinka loukkaavia heidän tekonsa ovat Jumalaa kohtaan.... Mielen ovet täytyy pitää suljettuina sellaisia vastaan kuten ”He sanovat” tai ”Olen kuullut”. Miksi emme voi, sen sijaan että päästämme kateuden tai pahuuden epäilyksen sydämiimme, mennä veljiemme luo ja olla heidän kanssaan rehellinen, mutta ystävällinen ja rukoilla niiden asioiden puolesta joiden olemme kuulleet vahingoittavan heidän luonnettaan ja vaikutustaan?

kasvattakaamme ahkerasti lähetyskäsikyn periaatteita – uskonnon periaatteita, ei itsetunnon takia, vaan rakkauden, nöyryyden ja sydämen alamaisuuden takia. Silloin voimme rakastaa veljiämme ja kunnioittaa heitä enemmän kuin itseämme. Mieleemme eivät harhaudu skandaaleihin ja huhuihin.” - Testimonies to Ministers and Gospel Workers s. 504, 505

5. Millainen vaikutus tällä arvostelulla oli Mariaan? Mitä Jeesus sanoi, antaen hänen teolleen aivan toisenlaisen luonteen?

Matt. 26:10 Kun Jeesus sen huomasi, sanoi hän heille: ”Miksi pahoitatte tämän naisen mieltä? Sillä hän teki hyvän työn minulle.”

Mark. 14:6 Mutta Jeesus sanoi: ”Antakaa hänen olla. Miksi pahoitatte hänen mieltään? Hän teki hyvän työn minulle.”

”Maria kuuli nuo arvostelevat sanat. Hänen sydämensä vapisi. Hän pelkäsi sisarensa nuhtelevan häntä tuhlaavaisuudesta. Mestariakin saattaisi pitää häntä harkitsemattomana. Pyytämättä anteeksi tai puolustautumatta hän oli hiipimäisillään pois, kun Herran ääni kuului: »Antakaa hänen olla. Miksi pahoitatte hänen mieltään?» Hän huomasi Marian olevan hämillään ja huolissaan. Hän tiesi hänen tällä palveluksellaan ilmaiseen kiitollisuutensa syntiensä anteeksiantamisesta, ja siksi Hän kevensi hänen mieltään. Korottaen äänensä yli arvostelun sorinan Hän lausui: »Hän teki hyvän työn minulle. Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja milloin tahdotte voitte heille tehdä hyvää, mutta minua teillä ei ole aina. Hän teki, minkä voi. Edeltäkäsini hän voiteli minun ruumiini hautaamistani varten.»” - Aikakausten toivo s. 535

Hyvien tekojen ymmärtäminen ja hyvän uutisen levittäminen

6. Mitä Jeesus sanoi auttaakseen kaikkia ymmärtämään ja arvostamaan Marian teon vaikutinta? Tekivätkö kovin monet ihmiset tällaisia hyviä tekoja Hänelle?

Matt. 26:11, 12 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei ole aina. Sillä kun hän valoi tämän voiteen minun ruumiilleni, teki hän sen minun hautaamistani varten.

Mark. 14:7, 8 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja milloin tahdotte, voitte heille tehdä hyvää, mutta minua teillä ei ole aina. Hän teki, minkä voi. Edeltäkäsini hän voiteli minun ruumiini hautaamista varten.

”Miten kirpeän opetuksen Kristus olisikaan voinut antaa hänelle, joka oli kylvänyt arvostelun ja pahojen ajatusten siemeniä opetuslasten mieleen! Miten hyvin olisikaan syyttäjää voitu syyttää! Hän, joka näkee jokaisen sydämen vaikuttimet ja ymmärtää jokaisen aikeen, olisi voinut esittää pidoissa olijoille synkkiä lukuja Juudaksen elämästä. Hän olisi voinut paljastaa sen tyhjän verukkeen, jolle tuo petturi perusti sanansa, sillä sen sijaan, että hän olisi tuntenut myötätuntoa köyhiä kohtaan, hän ryösti ne rahat, jotka oli tarkoitettu heidän auttamisekseen. Tuoksuvan lahjansa, jonka Maria oli aikonut tuhjata Vapahtajan kuolleelle ruumiille, hän vuodatti Hänen päälleen Hänen vielä eläessään. Hautaamisen yhteydessä sen tuoksu olisi vain täyttänyt hautakammion, nyt se ilahdutti Vapahtajan sydäntä kertoen Marian uskosta ja rakkaudesta. Joosef Arimatialainen ja Nikodeemus eivät uhranneet rakkaudenlahjansa Jeesukselle Hänen eläessään. Katkerin kyynelin he toivat kalliit yrttinsä Hänen kylmälle, elottomalle ruumiilleen. Naiset, jotka toivat yrttejä haudalle, huomasivat tehneensä sen turhaan, sillä Jeesus oli noussut ylös. Mutta Maria, joka vuodatti rakkaudenlahjansa Vapahtajan päälle tämän ollessa tietoinen hänen palveluksestaan, voiteli Hänet Hänen hautaamistaan varten. Ja joutuessaan suuren

koettelemuksensa pimeyteen Hän vei mukanaan tuonteon muiston, joka oli esimakua siitä rakkaudesta, jota Hän saisi lunastetuiltaan kautta iankaikkisuuksien.” - Aikakausien toivo s. 537, 535, 536

7. Mikä olisi Jeesuksen sanojen mukaan tämän naisen vilpittömän arvostuksen teon hedelmä? Pitäen tämän tarinan mielessä, kuinka varovainen täytyisi olla toisten tekojen tuomitsemisessa tai huhujen levittämisessä?

Matt. 26:13 Totisesti minä sanon teille: missä ikinä kaikessa maailmassa tätä evankeliumia saarnataan, siellä sekin, minkä hän teki, on mainittava hänen muistoksensa.

Mark. 14:9 Totisesti minä sanon teille: missä ikinä kaikessa maailmassa evankeliumia saarnataan, siellä sekin, minkä tämä teki, on mainittava hänen muistoksensa.

”»Totisesti minä sanon teille, lausui Jeesus, missä ikinä kaikessa maailmassa evankeliumia saarnataan, siellä sekin, minkä tämä teki, on mainittava hänen muistoksensa.» Katsoessaan tulevaisuuteen Vapahtaja puhui hyvin varmasti evankeliumistaan. Sitä oli saarnattava kaikessa maailmassa. Ja niin pitkälle kuin evankeliumi ulottuisi, Marian lahja levittäisi tuoksuaan, ja hänen vilpittömän tekonsa tuottaisi sydämille siunausta. Valtakuntia oli nouseva ja kukistuva, yksinvaltioiden ja valloittajien nimet unohtuisivat, mutta tämän naisen teko säilyisi ikuistettuna pyhän historian lehdillä. Siihen asti, kunnes aikaa ei enää anneta, tuo särjetty alabasteripullo oli kertova langenneelle ihmisluvulle Jumalan ylenpalttisesti rakkaudesta.” - Aikakausien toivo s. 536

Mietiskelyä varten

”Kristus iloitsi Marian vilpittömästä halusta tehdä Herransa tahtoa. Hän vastaanotti sen puhtaan rakkauden lahjan, jota Hänen opetuslapsensa eivät ymmärtäneet eivätkä tahtoneet ymmärtää. Marian halu tehdä Herralleen tämä palvelus oli Kristukselle arvokkaampi kuin kaikki maailman kallisarvoiset voiteet, koska se ilmaisi hänen tunnustavan Hänet maailman Vapahtajaksi. Kristuksen rakkaus pakotti häntä. Kristuksen luonteen verraton kauneus täytti hänen sielunsa. Voide oli antajan sydämen vertauskuva. Se oli sellaisen rakkauden ulkonainen ilmaus, jota taivaalliset virrat ravitsivat, kunnes se tulvi yli äyräittänsä.” - Aikakausien toivo s. 538

* * *

11

Sapattina 14. syyskuuta 2013

Jos hän olisi tiennyt

”Sielu, joka tuntee oman mitättömyytensä ja luottaa täydellisesti Vapahtajan ansioihin, on näennäisesti aivan avuton. Todellisuudessa hän on vahvempi kuin

kukaan muu. Rukoilemalla, tutkimalla Jumalan sanaa ja uskomalla hänen jatkuvaan läsnäoloonsa heikoinakin ihminen voi olla yhteydessä elävään Kristukseen, joka pitää häntä kädestä eikä milloinkaan irrota otettaan.” - Suuren Lääkäriin seuraajana s. 143

Kiusaus tuomita toisia

1. Antaen kuvan Marian katumuksesta ja kiitollisuudesta, kuinka Luukas kertoi Marian alabasteripullon uhraamisesta Simonin kotona?

Luuk. 7:36-38 Niin eräs fariseuksista pyysi häntä ruualle kanssaan; ja hän meni fariseuksen taloon ja asettui aterialle. Ja katso, siinä kaupungissa oli nainen, joka eli syntisesti; ja kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen talossa, toi hän alabasteripullon täynnä hajuvoidetta ja asettui hänen taakseen hänen jalkojensa kohdalle, itki ja rupesi kastelemaan hänen jalkojansa kyynelillään ja kuivasi ne päänsä hiuksilla ja suuteli hänen jalkojaan ja voiteli ne hajuvoiteella.

”Maria rakasti Herraa. Hän oli antanut anteeksi hänen syntinsä, joita oli monia, ja oli herättänyt kuolleista hänen rakastetun veljensä, ja hän tunsu ettei mikään ollut turhan kallista lahjoittaa Jeesukselle. Mitä kalliimpi voide, sitä paremmin hän pystyi ilmaisemaan kiitollisuuttaan Vapahtajaansa kohtaan tarjoamalla sen Hänelle.” - Early Writings s. 165

2. Mitä Simon, nähdessään Marian lahjan Jeesukselle, ajatteli hänen syvästä katumuksesta? Kuinka pitkälle hän meni tässä tuomiossaan?

Luuk. 7:39 Mutta kun fariseus, joka oli hänet kutsunut, sen näki, ajatteli hän mielessään näin: ”Jos tämä olisi profeetta, tietäisi hän, mikä ja millainen tuo nainen on, joka häneen koskee: että hän on syntinen”.

”Juudaksen arvosteleva suhtautuminen Marian lahjaan oli tehnyt vaikutuksensa Simoniin, jota Jeesuksen käytös hämmästytti. Se loukkasi hänen farisealaista ylpeyttään. Hän tiesi monien vieraittensa katsovan Jeesukseen epäillen ja paheksuen. Parantaessaan Simonin spitaalista Kristus oli pelastanut hänet »elävästä kuolemasta». Mutta nyt Simon epäili, oliko Vapahtaja profeetta. Koska Kristus salli tämän naisen lähestyä itseään, koska Hän ei suuttuneena karkottanut Häntä luotaan sellaisena, jonka synnit olivat liian suuret anteeksiannettaviksi, koska Hän ei osoittanut, että Hän tiesi hänen langenneen, Simon joutui kiusaukseen ajatella, ettei Hän ollut profeetta. Hän ajatteli, ettei Jeesus tiennyt mitään tästä naisesta, joka niin vapaasti ilmaisi tunteensa, muuten Hän ei antaisi hänen koskettaa itseään.” - Aikakausien toivo s. 540
”Mutta syynä siihen, miksi Simon ajatteli näin, oli se, ettei hän tuntenut Jumalaa eikä Kristusta. Hän ei käsittänyt, että Jumalan Pojan täytyy toimia Jumalan tavoin, osoittaen sääliliä, hellyyttä ja armoa.” - Aikakausien toivo s. 540

Salaisten ajatusten käsitleminen

3. Vaikka Simon ei tehnyt kuten Juudas, lausuen mielipiteensä ääneen, kuka oli

niistä tietoinen? Lähestyikö Jeesus häntä kuten loukattua?

Luuk. 7:40 Niin Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Simon, minulla on jotakin sanomista sinulle”. Hän virkkoi: ”Opettaja, sano”.

Matt. 18:15 Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä kahden kesken: jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi.

”Pitkämielisyys on kärsivällisyyttä loukkauksia kohtaan; sietokykyä. Jos olet pitkämielinen, et tiedota toisille oletettua tietoa veljesi virheistä ja rikkomuksista. Koetat auttaa ja pelastaa hänet, koska hänet on ostettu Kristuksen verellä... Pitkämielisyys ei tarkoita surullisuutta ja alakuloa, happamuutta ja kovasydämisyyttä, vaan täysin vastakkaisia asioita... ”Yritä elää rauhanomaisesti kaikkien kanssa ja anna sieluasi ympäröivän ilmapiirin olla suloinen ja hyvältä tuoksuva. Luoja kuulee jokaisen epäviisaan sanan. Jos taistelet itsestä ihmisloukkausta vastaan, pääset eteenpäin varmasti vaikeuksien yli menemisessä ja kehität taipumuksiasi. Kärsivällisyydellä, pitkämielisyydellä ja pidättäytymisellä saavutat paljon. Muista ettei sinua voi nöyryyttää jonkun muun epäviisailla puheilla, mutta jos itse lausut epäviisaasti, häviät voiton jonka olisit voinut saavuttaa. Ole hyvin varovainen sanoissasi.” - My Life Today s. 52

4. Lukien Simonin ajatuksia kuin avointa kirjaa, minkä esimerkin Jeesus esitti vakuuttaakseen Simonin hänen kaksinkertaisesta virheestään? Minkä inhimillisen taipumuksen hänen ajatuksensa paljastivat?

Luuk. 7:41-43 ”Lainanantajalla oli kaksi velallista, toinen oli velkaa viisisataa denaria, toinen viisikymmentä. Kun heillä ei ollut, millä maksaa, antoi hän molemmille velan anteeksi. Kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?” Simon vastasi ja sanoi: ”Minun mielestäni se, jolle hän antoi enemmän anteeksi”. Hän sanoi hänelle: ”Oikein sinä ratkaisit”.

”Kuten Naatan teki Daavidille, niin Kristuskin kätki sattuvan sanansa vertauksen muotoon. Hän jätti vieraansa tehtäväksi oman tuomionsa lausumisen. Simon oli johtanut syntiin naisen, jota hän nyt halveksi. Hän oli tehnyt hänelle suurta vääryyttä. Vertauksen kaksi velallista kuvasi Simonia ja naista. Jeesus ei tahtonut opettaa, että näiden kahden henkilön tulisi tuntea erisuuruista kiitollisuutta, sillä kummankin kiitollisuuden velka oli niin suuri, ettei sitä koskaan voitaisi maksaa. Mutta Simon piti itseään vanhurskaampana kuin Mariaa, ja Jeesus halusi hänen näkevän, kuinka suuri hänen syyllisyytensä todella oli. Hän tahtoi näyttää hänelle, että hänen syntinsä oli niin paljon suurempi Marian syntiä, kuin viidensadan denaarin velka on viidensadankymmenen denaarin velkaa suurempi.” - Aikakausten toivo s. 540, 541

Molempien auttaminen

5. Kuinka Herra avasi Simonin silmät hänen omalle erheelleen? Mitä Simonin käyttäytyminen paljasti, verrattuna Marian käytökseen?

Luuk. 7:44, 45 Ja naiseen kääntyen hän sanoi Simonille: ”Näetkö tämän naisen? Minä tulin sinun taloosi: et sinä antanut vettä minun jaloilleni, mutta tämä kasteli kyynelillään minun jalkani ja kuivasi ne hiuksillaan. Et sinä minulle suuta antanut, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta minun jalkojani siitä asti, kun tulin sisään”.

”Simonin kylmyys ja välinpitämättömyys Vapahtajaa kohtaan osoittavat, miten vähän arvoa hän antoi osakseen tulleelle armolle. Hän oli luullut kunnioittavansa Jeesusta kutsumalla Hänet kotiinsa. Mutta nyt hän näki itsensä sellaisena, kuin hän todella oli. Hän luuli voivansa lukea vieraansa ajatukset, mutta hänen vieraansa olikin lukenut hänen ajatuksensa. Hän näki nyt, miten oikein Kristus oli häntä arvostellut. Hänen uskontonsa oli ollut vain farisealaisuuden vaippa. Hän oli halveksinut Jeesuksen sääliä. Hän ei ollut tunnustanut Häntä Jumalan edustajaksi. Maria oli syntinen, jonka synnit olivat anteeksiannetut, mutta hän itse oli syntinen anteeksiantamattomin synnein. Hänet tuomitsi se ankara oikeuden mittapuu, jota hän oli halunnut käyttää tätä naista kohtaan.” - Aikakausien toivo s. 541

6. Kuinka Jeesus myöhemmin kuvasi Marian katumusta ja kiitollisuutta saavuttaakseen Simonin sydämen? Miksi hänen täytyi kertoa hänelle, että Maria oli saanut anteeksiannon?

Luuk. 7:46, 47 Et sinä voidellut öljyllä minun päätäni, mutta tämä voiteli hajuvoiteella minun jalkani. Sentähden minä sanon sinulle: tämän paljot synnit ovat anteeksiannetut: hänhän näet rakasti paljon: mutta jolle vähän anteeksi annetaan, se rakastaa vähän.

”Nyt Simon alkoi nähdä itsensä uudessa valossa. Hän näki, että Mariaa tarkkaava henkilö oli enemmän kuin profeetta. Hän näki Kristuksen terävällä profeetallisella silmällään lukevan hänen sydämensä rakkauden ja hurskauden. Häpeä valtasi hänet, ja hän käsitti olevansa sellaisen henkilön lähellä, joka oli paljon hänen yläpuolellaan. Kristus luetteli ne tilaisuudet, joita Simonilla olisi ollut osoittaa rakkauttaan Herraansa kohtaan ja kiitollisuuttaan siitä, mitä Hän hänen hyväkseen oli tehnyt. Selvästi, mutta kuitenkin hienotunteisen kohteliaasti Vapahtaja vakuutti opetuslapsilleen, että Hänen sydämensä on murheellinen, elleivät Hänen opetuslapsensa osoita kiitollisuuttaan Häntä kohtaan sanoin ja rakkaudenteoin.” - Aikakausien toivo s. 541

7. Kun ihmiset kritisoivat sekä sitä, mitä hän teki, että sitä kuka hän oli, minkä parantavan viestin Jeesus antoi katuvalle syntiselle? Vaikka olisi hyvin syntinen, mikä on mahdollista vilpittömällä uskolla?

Luuk. 7:48-50 Sitten hän sanoi naiselle: ”Sinun syntisi ovat anteeksi annetut”. Niin ateriakumppanit rupesivat ajattelemaan mielessänsä: ”Kuka tämä on, joka synnitkin anteeksi antaa?” Mutta hän sanoi naiselle: ”Sinun uskosi on sinut pelastanut; mene

rauhaan”.

”Pidä mielessäsi.... että jokainen sielu, joka on kallistunut erehdykseen ja on helposti houkuteltavissa, on Kristuksen välitystyön erityinen kohde. Ne, jotka ovat terveitä, eivät tarvitse lääkäriä, vaan ne, jotka ovat sairaita. Lempeä Välittäjä vetoaa sielun puolesta, torjuuko syntinen, kuolevainen mies tai nainen yhdenkään sielun? ”Voiko yksikään mies tai nainen olla välinpitämätön niistä sieluista, joihin Kristus vetoaa taivaiden kartanossa? Seuraatko fariseusten esimerkkiä, jotka ovat säälimättömiä, ja Saatanaa, joka syyttää ja tuhoaa? Vai nöyryytätkö oman sielusi Jumalan edessä ja annat ankaran mielen ja raudan tuhoutua ja rikkotua?” - Fundamentals of Christian Education s. 275

Mietiskelyä varten

”Simonin liikutti Jeesuksen hienotunteisuus, kun tämä ei julkisesti nuhdellut häntä vieraitten kuullen. Häntä ei ollut kohdeltu, niin kuin hän oli halunnut Mariaa kohdeltavan. Hän näki, ettei Jeesus halunnut paljastaa hänen syyllisyyttään muille, vaan esittämällä asian suoraan hänelle koetti saada hänet huomaamaan sen ja lempeällä ystävällisyydellään taivuttaa hänen sydämensä. Ankaruudella olisi paaduttanut Simonin ja estänyt häntä katumasta, mutta kärsivällinen ojentus sai hänet huomaamaan erehdyksensä. Hän näki, miten suurella velalla hän oli Herralleen. Hänen ylpeytensä murtui, hän katui, ja tuosta kopeasta fariseuksesta tuli nöyrä, itsensäuhraava opetuslapsi.” - Aikakausien toivo s. 542

* * *

12

Sapattina 21. syyskuuta 2013

Kuningas on tulossa

”Kun Kristus teki voittoisan tulonsa Jerusalemiin, kansanjoukkojen suosiosoitukset olivat huipussaan. Hoosianna oli ihmisten huulilla; mutta Vapahtaja ei tuntenut iloa.... Miten syvät Hänen tunteensa ovatkaan olleet, kun Hän ajatteli kansaa joka oli takonut omat kahleensa, sinetöinyt oman kohtalonsa, kerännyt Jehovan vihan. ”Olette uhmakkaasti vastustaneet kaikkia vetoamuksiani” Hän sanoi. ”Uudestaan ja uudestaan olen kääntänyt pois tuomion salamat. Rakkaudessa olen odottanut teiltä katumusta. Olen kärsinyt kansanne, kuten ihminen kärsii oman poikansa kanssa, joka häntä palvelee. Mutta ette te tulleet minun luokseni, että saisitte elää.” - Review and Herald, joulukuun 3. 1901

Nöyrästi kaupunkiin saapuen

1. Minkä pyynnön Herra teki opetuslapsilleen, kun Hän lähestyi Jerusalemiä? Mitä nämä ohjeet paljastivat?

Matt. 21:1-3 Ja kun he lähestyivät Jerusalemiä ja saapuivat Beefageen, öljymäelle,

silloin Jeesus lähetti kaksi opetuslasta ja sanoi heille: ”Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta löydätte aasintamman sidottuna ja varsan sen kanssa, päästäkää ne ja tuokaa minulle. Ja jos joku teille jotakin sanoo, niin vastatkaa: 'Herra tarvitsee niitä, ja kohta hän lähettää ne’”.

”Aikoen suorittaa matkan Jerusalemiin ratsain Jeesus oli lähettänyt kaksi opetuslastaan noutamaan itselleen aasia varsoineen. Syntyessään Vapahtaja oli riippuvainen vieraiden ihmisten ystävällisyydestä. Seimi, jossa Hän makasi, oli lainattu lepopaikka. Samoin nytkin, vaikka »tuhansien vuorten karjat» kuuluvat Hänelle, Hän on riippuvainen vieraan ystävällisyydestä saadakseen eläimen, jolla ratsastaisi Jerusalemiin kuninkaana. Jälleen tulee ilmi Hänen jumaluutensa niissä tarkoissa ohjeissa, joita Hän antaa opetuslapsilleen tässä asiassa. Kuten Hän ennusti, hyväksyttiin selitys »Herra niitä tarvitsee» hyvin kernaasti. Jeesus valitsi käyttöönsä varsan, jolla kukaan ei vielä koskaan ollut ratsastanut. Riemukkaan innostuksen vallassa opetuslapset levittivät vaatteitaan eläimen selkään ja asettivat Mestarinsa niiden päälle istumaan. Siihen asti Jeesus oli aina matkustanut jalkaisin, ja opetuslapset olivatkin aluksi ihmetelleet sitä, että Hän nyt halusi ratsastaa.” - Aikakausien toivo s. 544, 545

2. Millaisen kuvan Jeesus antoi opetuslapsilleen, ihmisille ja johtajille voitokkaalla saapumisellaan kaupunkiin? Ennustusten mukaan, mitä Hän antaisi ihmisille?

Sak. 9:9 Iloitse suuresti, tytär Siion, riemuitse, tytär Jerusalem, sillä sinun kuninkaasi tulee sinulle! Vanhurskas ja auttaja hän on, on nöyrä ja ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla.

Käännettynä tämä versio heprean kielestä, muissa versioissa painotetaan Jeesuksen nöyryyttä. Yksi käänös kuuluu näin: *”Iloitse suuresti, tytär Siion! Riemuitse, tytär Jerusalem! Katso, sinun kuninkaasi tulee sinulle: Hän on vanhurskaus, ja hänellä on pelastus, hän on nöyrä ja ratsastaa aasilla, orivarsalla, ikeenalaisen aasin varsalla.”* - *English Standard Version 2001*

Matt. 21:4, 5 Mutta tämä tapahtui, että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo: ”Sanokaa tytär Siionille: 'Katso, sinun kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena ja ratsastaen aasilla, ikeenalaisen aasin varsalla.'”

Joh. 12:16 Tätä hänen opetuslapsensa eivät aluksi ymmärtäneet; mutta kun Jeesus oli kirkastettu, silloin he muistivat, että tämä oli hänestä kirjoitettu ja että he olivat tämän hänelle tehneet.

”Jeesus noudatti juutalaista kuninkaan saapumistapaa. Hän ratsasti samalla eläimellä, jolla Israelin kuninkaat olivat ratsastaneet, ja profetia oli ennustanut Messiaan tällä tavoin kerran tulevan valtakuntaansa. Tuskin Hän oli istunut varsan selkään, kun jo äänekäs voittohuuto kajahti läpi ilman. Kansanjoukko tervehti Häntä Messiaana, kuninkaanaan. Jeesus otti nyt vastaan kunnioituksen, jota Hän ei koskaan

aikaisemmin ollut sallinut itselleen osoitettavan, ja opetuslapset pitivät tätä merkinä siitä, että heidän iloiset toiveensa toteutuisivat ja he saisivat nähdä Hänet valtaistuimella.” - Aikakausien toivo s. 545

Ilo Hänen saapuessaan

3. Millaista iloitsemista kuultiin tuossa vaiheessa Hänen tehtäväänsä opetuslasten ja kansanjoukon suusta?

Matt. 21:6-8 Niin opetuslapset menivät ja tekivät, niinkuin Jeesus oli heitä käskenyt, ja toivat aasintamman varsoineen ja panivat niiden selkään vaatteensa, ja hän istuutui niiden päälle. Ja suurin osa kansasta levitti vaatteensa tielle, ja toiset karsivat oksia puista ja hajottivat tielle.

Luuk. 19:37 Ja kun hän jo oli lähellä, laskeutuen Öljymäen rännettä, rupesi koko opetuslasten joukko iloiten kiittämään Jumalaa suurella äänellä kaikista voimallisista teoista, jotka he olivat nähneet.

”Nämä kyselyt keskeyttää riemuhuuto. Innostunut kansanjoukko toistaa sen yhä uudelleen, etäälläkin olevat yhtyvät siihen, ja kaiku vastaa siihen ympäröiviltä kukkuloilta ja laaksoista. Ja nyt yhtyy kulkueseen Jerusalemita tulevia joukkoja. Tuhansittain niitä, jotka ovat kokoontuneet sinne viettämään pääsiäistä, rientää lausumaan Jeesuksen tervetulleeksi. He tervehtivät Häntä heiluttamalla palmunoksia ja virittämällä pyhiä lauluja... Ei koskaan aikaisemmin maallisen vaelluksensa aikana Jeesus ollut sallinut sellaista kunnianosoitusta... Mutta Hänen tarkoituksensa oli näin julkisesti esittää itsensä Lunastajana. Hän halusi kiinnittää ihmisten huomion siihen uhriin, joka kruunaisi Hänen työnsä langenneen maailman hyväksi. Kansan kokoontuessa Jerusalemiin viettämään pääsiäistä, oli Hän, vertauskuvallinen Karitsa, vapaaehtoisesti antava itsensä uhriksi. ...Siksi oli välttämätöntä, että koko kansan katse nyt kiinnitettiin Häneen. Hänen suurta uhriaan edeltävien tapausten piti olla sellaisia, että ne kiinnittäisivät huomion itse uhriin.” AT. s. 546.

4. Kuinka kansanjoukot ottivat Hänet vastaan ja ylistivät Häntä? Ketä muuta ylistettiin niistä voimallisista teoista, joita he olivat todistaneet?

Matt. 21:9-11 Ja kansanjoukot, jotka kulkivat hänen edellään ja jotka seurasivat, huusivat sanoen: 'Hoosianna Daavidin pojalle: Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeuksissa. Ja kun hän tuli Jerusalemiin, joutui koko kaupunki liikkeelle ja sanoi: 'Kuka tämä on?' Niin kansa sanoi: 'T'm' on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista'.

Luuk. 19:37 Ja kun hän oli jo lähellä, laskeutuen Öljymäen rännettä, rupesi koko opetuslasten joukko iloiten kiittämään Jumalaa suurella äänellä kaikista voimallisista teoista, jotka he olivat nähneet.

”Tämä päivä oli opetuslasten mielestä heidän elämänsä suuri juhlapäivä, mutta synkät pilvet olisivat sen peittäneet, jos he olisivat tietäneet, että tämä riemukas

kohtaus oli vain Mestarin kärsimysten ja kuoleman alkusoittoa. Vaikka Hän yhä uudelleen oli heille kertonut varmasti tulevansa uhrattavaksi, niin he hetken iloissa voitonhuumassa unohtivat Hänen murheelliset sanansa ja odottivat vain Hänen onnekasta hallituskauttaan Daavidin valtaistuimella. ... Maailma ei ollut koskaan aikaisemmin nähnyt sellaista voittoa. Se ei ollut samanlainen kuin maailman suurien valloittajien kulkueet. ... Sensijaan näkyi Vapahtajan ympärillä vaikuttavia todistuksia Hänen rakkaudentyöstään syntisten ihmisten hyväksi. Vangit, jotka Hän oli vapauttanut Saatanan vallasta, ylistivät Jumalaa vapautuksestaan. Kulkuetta johtivat sokeat, joiden näön Hän oli palauttanut. Mykät, joiden kielen siteet Hän oli irroittanut, huusivat äänekkäimmät hoosianna-huudot. Hänen parantamansa rammatt hyppelivät ilosta ja olivat innokkaimpina taittamassa palmunoksia ja heiluttamassa niitä Vapahtajan edessä.” AT. s. 547

Kaikki eivät olleet tyytyväisiä

5. Miten jotkut fariseukset suhtautuivat siihen, että näkivät Jeesuksen korotettuna kuninkaaksi? Mitä he käskivät Hänen tehdä?

Luuk. 19:38,39 Sanoen: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Kuningas Herran nimessä; rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa. Ja muutamat fariseukset kansanjoukosta sanoivat hänelle: 'Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi.'

”Ilkeydestä koettivat hillitä yleisen innostuksen tulvaa. Koko arvovallallaan he yrittivät vaientaa kansaa, mutta heidän vetoomuksensa ja uhkauksensa lisäsivät vain innostusta. He pelkäsivät, että tämä joukko paljoutensa voimalla tekisi Jeesuksen kuninkaaksi. Kun eivät enää keksineet muuta keinoa, he tunkeutuivat joukon läpi sinne, missä Jeesus oli, ja lausuivat Hänelle moittivasti ja uhkaavasti: »Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi.» He selittivät, että sellaiset meluisat mielenosoitukset olivat laittomia, eivätkä viranomaiset sellaisia sallisi.” AT. s. 548.

Oikea ilo Herrassa

6. Elleivät opetuslapset ja lapset olisi ylistäneet Herraa, mitkä olisivat? Mikä merkitys meille on Jeesuksen vastauksessa?

Luuk. 19:40 Mutta hän vastasi ja sanoi: 'Minä sanon teille: jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat.'

”Mutta he vaikenivat kuultuaan Jeesuksen vastauksen: »Minä sanon teille: jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat.» Tuo riemukulku oli itse Jumalan määräämä. Profeetta oli siitä ennustanut, ja ihminen oli voimaton muuttamaan Jumalan tarkoitusta. Elleivät ihmiset olisi Hänen suunnitelmaansa toteuttaneet, Hän olisi antanut äänen elottomille kiville, jotka olisivat tervehtineet Hänen Poikaansa ylistyshuudoin. Kun fariseukset noloina vetäytyivät syrjään, toistivat sadat äänet Sakariaan sanoja: »Iloitse suuresti, tytär Siion, riemuitse, tytär Jerusalem, sillä sinun kuninkaasi tulee sinulle! Vanhurskas ja auttaja Hän on, on nöyrä ja ratsastaa aasilla,

aasintamman varsalla.»” AT. s. 579.

7. Tästä lämpimästä vastaanotosta huolimatta, miksi Jeesus itki Israelin hengellistä tilaa? Mikä on meidän hengellinen asenteemme, kun Jeesus tulee meidän tykömme?

Luuk. 19:41-44 Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, itki hän sitä ja sanoi: 'Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu. Sillä sinulle tulevat ne päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta; ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat lapsesi, jotka sinussa ovat, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, sen tähden ettet etsikkoaikaasi tuntenut.'

Joh. 7:38 Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virta.

Joh. 6:47 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä.

”Laskevan auringon värjätessä ja kullatessa taivaan sen loiste heijastui temppelein seinien puhtaan valkeasta marmorista ja kimalteli sen kullatuissa pilareissa. Mäen harjalta, missä Jeesus seuraajineen seiso, se näytti valtavalta lumirakennelmalta, joka oli koristettu kultaisilla torneilla... Kaikki kääntävät katseensa Vapahtajaan odottaen näkevänsä Hänen kasvoillaan saman ihastuksen, jota he itse tuntevat. Mutta sen sijaan he näkevätkin niillä surun leiman... tämä äkillinen murhe oli kuin valittava sävel mahtavassa riemulaulussa... Kuningas kylpi kyynelissä, ei hiljaa ilonkyynelissä, vaan voihkien vastustamattoman tuskan kyynelissä... Jeesus ei itkenyt niiden kärsimysten tähden, jotka Häntä itseään odottivat... Jerusalemin näkeminen se lävisti Jeesuksen sydämen, Jerusalemin, joka oli kieltänyt Jumalan Pojan ja pilkannut Hänen rakkauttaan; joka kieltäytyi tunnustamasta Hänen valtavia ihmetöitään ja aikoi riistää Hänen henkensä. Hän näki sen syyllisyyden sen kieltäessä Lunastajansa sekä mitä siitä olisi voinut tulla, jos se olisi vastaanottanut Hänet, joka yksin saattoi sen haavat parantaa. Hän oli tullut sitä pelastamaan, kuinka Hän voisi sen jättää?” AT. s. 550.

Mietiskelyä varten

”Israel oli ollut valittu kansa. Jumala oli tehnyt heidän temppeleinsä asunnokseen, joka kauniina kohosi, »kaiken maan ilona» Ps. 48:3. Se tiesi yli tuhannen vuoden ajalta kertoa Kristuksen varjelevasta huolenpidosta ja sellaisesta hellästä rakkaudesta, jollaisella isä kantaa ainokaistaan. Siinä temppeleissä profeetat olivat lausuneet vakavia varoituksiaan. Siellä olivat heiluneet palavat suitsutusastiat suitsutuksen kohotessa palvojain rukousten kanssa Jumalan puoleen. Siellä oli vuotanut uhrieläinten veri kuvaten Kristuksen verta. Siellä oli Jehovan kunnia ilmestynyt armoistuimen yläpuolella. Siellä olivat papit hoitaneet virkaansa, ja vertauskuvalliset menot ja toimitukset olivat jatkuneet kautta aikojen. Mutta kaiken

tämän täytyisi loppua. Jeesus kohotti kätensä, joka niin usein oli siunannut sairaita ja kärsiviä, ja osoittaen sillä tuomittua kaupunkia huudahti murheellisenä katkonaisin sanoin: »Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii!» — Tässä Vapahtaja pysähtyi ja jätti sanomatta, millainen olisi ollut Jerusalemin tila, jos se olisi ottanut vastaan Jumalan sille tarjoaman avun ja lahjan — Hänen rakkaan Poikansa. Jos Jerusalemin olisi tiennyt, mitä sen etuoikeus oli tietää, ja ottanut vaarin valosta, jonka taivas sille oli lähettänyt, se olisi pysynyt kukoistavana, valtakuntien kuningattarena, vapaana Jumalan sille antamassa voimassa. Sen porteilla ei silloin olisi seisonut aseistettuja sotilaita, eikä sen muureilla olisi liehunut Rooman lippuja. Jumalan Pojan silmien eteen nousi se ihana kohtalo, joka olisi tullut Jerusalemin osaksi, jos se olisi ottanut vastaan Lunastajansa. Hän näki, että se Hänen avullaan olisi voinut parantua kauheasta sairaudestaan, vapautua kahleistaan ja muodostua maailman mahtavaksi pääkaupungiksi. Sen muureilta olisi rauhankyyhky lentänyt kaikkien kansojen keskuuteen. Se olisi ollut koko maailman kunnian kruunu.” AT. s. 551,

* * *

13

Sapattina 28. syyskuuta 2013

Puu, joka ei kanna hedelmää

”Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni.” Joh. 15:8.

Hedelmien etsintä

1. Mitä Mestari tunsi kulkiessaan Betaniasta Jerusalemiin?

Matt. 21:17,18 Ja hän jätti heidät ja meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä. Kun hän varhain aamulla palasi kaupunkiin, oli hänen nälkä.

”Hetkisen Jeesus viipyi temppelin luona katsellen sitä murheellisenä. Sitten Hän opetuslapsineen lähti pois ja palasi Betaniaan. Kun kansa etsi Häntä asettaakseen Hänet valtaistuimelle, ei Häntä enää löytynyt. Jeesus vietti koko yön rukouksessa, ja aamulla Hän tuli jälleen temppeliin. Matkalla Hän kulki erään viikunatarhan ohi. Hänen oli nälkä, ...” AT. s. 556.

2. Mitä Hän huomasi tien vieressä? Katsellessaan sitä, mikä oli Hänen luonnollinen toiveensa?

Matt. 21:19, alkuosa: Ja nähdessään tien vieressä viikunapuun hän meni sen luo.

Ei muuta kuin lehtiä

3. Kuinka suuri oli Hänen pettymyksensä, kun Hän katsoi lehtiä? Oliko se oikeutettua, jos ei ollut viikunoitten aika?

Matt. 21:19, loppuosa: Mutta ei löytänyt siitä muuta kuin pelkkiä lehtiä.

Mark. 11:13 Ja kun hän kaukaa näki viikunapuun, jossa oli lehtiä, meni hän katsomaan, löytäisikö ehkä jotain siitä; mutta tultuaan sen luo hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä. Sillä silloin ei ollut viikunain aika.

”Ei ollut viikunain kypsymisaika paitsi joillakin seuduilla, ja Jerusalemia ympäröivistä ylätasangoista saatettiin todella sanoa: »Silloin ei ollut viikunain aika.» Mutta siinä puutarhassa, jonne Jeesus tuli, eräs puu näytti olevan edellä kaikista toisista. Se oli jo lehtien peittämä. Viikunapuu ovat sellaisia, että niihin ilmestyy kasvavia hedelmiä jo ennen lehtien puhkeamista. Siksi tämä täydessä lehdessä oleva puu antoi toiveita hyvinkehittyneistä hedelmistä. Mutta sen ulkonäkö petti. Tutkiessaan sitä alimmasta oksasta latvaan saakka Jeesus »ei löytänyt muuta kuin lehtiä». Sillä oli vain rehevä lehdistö, mutta ei mitään muuta.” AT. s. 556.

4. Minkä ankaran tuomion Hän lausui puulle, josta löysi vain lehtiä, kaunis ulkomuoto mutta hyödytön? Oliko tämä normaalia Jeesuksen rakastavalle luonteelle?

Matt. 21:19, kolmas osa, 20 Ja hän sanoi sille: 'Älköön sinusta ikinä enää hedelmää kasvako.' Ja kohta viikunapuu kuivettui. Kun opetuslapset tämän näkivät, ihmettelivät he ja sanoivat: 'Kuinka viikunapuu noin äkisti kuivettui?'

Mark. 11:14,20,21 Niin hän puhui ja sanoi sille: 'Älköön ikinä enää kukaan sinusta hedelmää syökö.' Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen. Ja kun he aamulla varhain kulkivat ohi, näkivät he viikunapuun kuivettuneen juuria myöten. Silloin Pietari muisti Jeesuksen sanat ja sanoi hänelle: 'Rabbi, katso, viikunapuu, jonka sinä kiroisit, on kuivettunut.'

”Viikunapuun kiroaminen oli herättänyt opetuslapsissa hämmästyä. Heidän mielestään se oli niin suuresti Jeesuksen menettelytapojen vastaista. He olivat kuulleet Hänen usein lausuvan, ettei Hän tullut tuomitsemaan maailmaa, vaan että maailma Hänen kauttaan pelastuisi. He muistivat Hänen sanansa: »Ihmisen Poika ei ole tullut ihmisten sieluja hukuttamaan vaan pelastamaan.» Luuk. 9: 56. Hänen ihmetöittensä tarkoitus oli aina ollut parantaa eikä koskaan tuhota. Opetuslapset olivat tunteneet Hänet vain auttajana ja parantajana. Siksi tämä teko oli aintulaatuisen, ja he kyselivät: Mikä on tämän tarkoitus? Jumalalla »on halu laupeuteen». »Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, ei ole minulle mieleen jumalattoman kuolema.» Miika 7: 18; Hes. 33: 11. Tuhoaminen ja tuomitseminen on Herralle »outo työ». Jes. 28:21. Mutta armossaan ja rakkaudessaan Hän kohottaa tulevaisuuden verhoa ja paljastaa ihmisille synnin seuraukset.” AT. s. 577.

Viikunapuu on vertaus

5. Kuten viinitarhakin ennustuksessa, keitä vain lehtiä kasvava viikunapuu kuvaa?

Jes. 5:1,2,5-7 Minä laulan ystävästäni, laulan rakkaani laulun hänen viinitarhastaan. Ystävälläni oli viinitarha lihavalla vuorenrinteellä. Hän kuokki ja kivesi sen ja istutti siihen jaloja köynnöksiä, rakensi sen keskelle tornin ja hakkasi sinne myös kuurnan. Ja hän odotti sen kasvavan rypäleitä, mutta se kasvoi villimarjoja. Mutta nyt minä ilmoitan teille, mitä teen viinitarhalleni: minä poistan siitä aidan, niin että se jää hävitettäväksi, särjen siltä muurin, niin että se jää tallattavaksi. Minä hävitän sen; ei sitä enää vesota eikä kuokita, vaan se on kasvava ohdaketta ja orjantappuraa, ja minä kiellän pilvet sille vettä satamasta. Sillä Israelin heimo on Herran Sebaotin viinitarha, ja Juudan miehet ovat hänen iloistutuksensa. Ja hän odotti oikeutta, mutta katso, tuli oikeuttomuus, ja vanhurskautta, mutta katso, tuli vaikerrus.

”Viikunapuun kiroaminen oli vertauskuvallinen teko. Tuo kuiva puu, joka komeili tuuhealla lehvistöllään aivan Jeesuksen silmien edessä, kuvasi Juudan kansaa. Vapahtaja halusi tehdä opetuslapsilleen tiettäväksi Israelin tuomion syyt ja sen varmuuden. Tämän tähden Hän vertauksessaan antoi tälle puulle siveellisiä ominaisuuksia ja teki siitä jumalallisen totuuden tulkin. Juutalaiset erosivat kaikista muista kansoista siinä, että he tunnustivat olevansa kuuliaisia Jumalalle. He olivat olleet Hänen erikoisessa suosiossaan, ja he väittivät olevansa vanhurskaampia kuin mikään muu kansa. Mutta maailman rakkaus ja voitonhimo olivat heidät turmelleet. He kerskailivat tiedoistaan, mutta eivät tunteneet Jumalan vaatimuksia, ja olivat täynnä tekopyhyttä. Tuon kuivan puun tavoin he ojentelivat reheviä oksiaan, jotka silmälle näyttivät kauniilta, mutta eivät tuottaneet »muuta kuin lehtiä». Juutalaisten uskonto mahtavine temppeleineen, pyhine alttareineen, juhlapukuisine pappeineen ja vaikuttavine juhlamenoineen oli todella kaunista katsella, mutta siitä puuttui nöyryys, rakkaus ja armeliaisuus” AT. s. 557,558.

Mitä meiltä odotetaan

6. Mitä Herra odottaa jokaiselta puulta? Mitä tapahtuu puulle, joka ei tuota hedelmää?

Luuk. 13:6-9 Ja hän puhui tämän vertauksen: 'Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna viinitarhassaan; ja hän tuli etsimään hedelmää siitä, mutta ei löytänyt. Niin hän sanoi viinitarhurille: 'Katso, kolmena vuotena minä olen käynyt etsimässä hedelmää tästä viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois, mitä varten se vielä maata laihduttaa?' Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi; sillä aikaa minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä. Ehkä se ensi vuonna tekee hedelmää; mutta jos ei, niin hakkaa se pois.'

”Vertaus viikunapuusta, jonka Kristus esitti ennen menoaan Jerusalemiin, on välittömässä yhteydessä sen opetuksen kanssa, jonka Hän antoi kirotessaan hedelmättömän puun. Vertauksessa puutarhuri pyysi kuivan hedelmättömän puun puolesta: Anna sen olla vielä tämä vuosi, niin minä kaivan sen ympäri ja lannoitan

sitä, ja jos se tuottaa hedelmää, hyvä on, mutta ellei, voit kaataa sen. Hedelmätöntä puuta oli hoidettava yhä paremmin, kaikin mahdollisin keinoin. Mutta jos se jäisi hedelmättömäksi, ei mikään pelastaisi sitä tuholta. Vertauksessa ei kerrottu, mikä oli puutarhurin työn tulos. Se riippui siitä kansasta, jolle Kristus lausui nämä sanat. Hedelmätön puu kuvasi heitä, ja he saivat itse ratkaista oman kohtalonsa. Heille annettiin kaikki taivaan suomat edut, mutta nämä siunaukset eivät heitä hyödyttäneet. Tulos näkyi siinä, että Kristus kirosi hedelmättömän viikunapuun. He olivat valinneet oman perikatonsa.” AT. s. 559.

7. Mikä innoitettu neuvo on annettu auttamaan meitä kantamaan hedelmää?

Joh. 15:5 Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.

Matt. 7:21 Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.

”Jumalainen esimerkki kertoo enemmän totuudesta kuin suurimmatkaan puheet, joihin ei liity hyvin järjestäytynyt elämä. Puhdista sielusi lamppu, ja täytä se Hengen öljyllä. Etsi Kristukselta sitä armoa, joka kirkastaa ymmärryksen, mikä tekee sinut kykeneväksi menestyksekkääseen työhön. Opi Häneltä, mitä merkitsee työskennellä niiden eteen, joiden puolesta Hän antoi henkensä. Lahjakkaimmatkaan työntekijät eivät voi paljon tehdä, ellei heissä ole Kristusta, elämän toivoa ja voimaa. Puun itsessään täytyy olla hyvä, jotta se voisi kantaa hyvää hedelmää.” AUCR,

Mietiskelyä varten

”Tämä varoitus on kaikkia aikoja varten. Se, että Kristus kirosi viikunapuun, jonka Hänen oma voimansa oli luonut, on varoituksiksi kaikille seurakunnille ja kaikille kristityille. Ei kukaan voi elämässään noudattaa Jumalan lakia palvelematta toisia. Mutta monet eivät elä Kristuksen säälivää, epäitsestä elämää. Jotkut, jotka luulevat olevansa erinomaisia kristittyjä, eivät käsitä, mitä Jumalan palveleminen merkitsee. He tekevät suunnitelmia, jotka hyödyttävät vain heitä itseään. He toimivat vain omaksi hyväkseen. Aika merkitsee heille jotakin vain silloin, kun he voivat koota jotakin itselleen. Tämä on heidän tarkoituksensa kaikissa elämän asioissa. He eivät palvele toisia, vaan itseään. Jumala loi heidät elämään maailmassa, missä täytyy suorittaa epäitsestä palvelusta. Hänen tarkoituksensa oli, että he kaikin mahdollisin tavoin auttaisivat lähimmäisiään. Mutta oma minä on niin tärkeä, etteivät he voi nähdä mitään muuta. He eivät ole kosketuksessa toisten ihmisten kanssa. Ne, jotka täten elävät vain itselleen, ovat tuon viikunapuun kaltaisia, joka näytti niin hyvältä, mutta kuitenkin oli hedelmätön. He suorittavat jumalanpalvelusmenoja, mutta ilman katumusta tai uskoa. He tunnustavat kunnioittavansa Jumalan lakia, mutta he eivät noudata sitä. He sanovat, mutta eivät tee. Kristuksen viikunapuulle lausuma tuomio osoittaa, miten inhottavaa tällainen teeskentely on Hänen silmissään.” AT. s. 559.

* * *

Pääkonferenssin perheosaston lähetyskertomus

Luettavaksi sapattina, elokuun 31. 2013

Erikoissapattikolehti kerätään sapattina 7. syyskuuta 2013

Jumalan armosta edustajien täysistunnossa Etelä-Afrikassa 2012 perustettiin pääkonferenssin perhejaosto. Kiitämme Luojaan tilaisuudesta esittää Joosuan 24:15 ajatuksen: ”... Mutta minä ja minun perheeni palvelemme Herraa” esimerkkinä toimia tässä uudessa osastossa.

Uuden instituution pääkonferenssissa on annettava yhteiskunnan ytimelle – perheelle – tukea, neuvoja, apua ja opetusta, jotta kristilliset kodit voivat toimia sen mukaan, kuinka ”Kristus ... tuli ennallistamaan, ylentämään, puhdistamaan ja ylevöittämään jokaisen puhtaan kiintymyksen osoituksen, jotta maanpäällisestä perheestä voisi tulla taivaan perheen symboli.” (Käsikirj. 22, 1898) Christ Triumphant s. 230

Perhejaosto luokittelee ensisijaiseksi vastuukseen:

1. Ennallistaa perhe instituutiona sen jokaisessa osa-alueessa – hengellisessä, sosiaalisessa, materiaalisessa ja kulttuurisessa
2. Parantaa perheen suhteen laatua Jumalaan sen jäsenien, seurakunnan ja yhteiskunnan keskuudessa
3. Puhdistaa tunteita ja luoda jumalallista rakkautta perheen elämää antavana periaatteena
4. Jalostaa jokaisen perheen suhdetta Raamatun ja Profetian Hengen näkökulmaan

Näiden toimeenpanojen tuottajana pidetään seminaareja, laaditaan projekteja, valmistellaan monenlaisia julkaisuja, delegoidaan toimia muille yhdistysten ja kenttien osastoille, perhejaosto toimii seurakunnan jokaisella tasolla, ja toimia aloitetaan varojen keräämiseksi, jotta kasvatetaan jaostoa ja tuetaan jokaista perhettä kristillisen elämän mallina yhteiskunnassa, jossa tämä jumalallinen instituutio on kuolemassa sukupuuttoon.

Tahdomme pyytää anteliaita lahjoituksia jokaiselta sydämeltä, jotta on mahdollista toteuttaa seurakunnan, perheen ja lopulta yhteiskunnan parannusta, rikastumista, uudistusta ja tukea. Lahjoituksilla, jotka vastaanotetaan tähän tarkoitukseen, on ylentävä, hyödyttävä vaikutus jokaiseen meistä, koska tämä aihealue käsittää meistä jokaisen, se kannustaa meitä toimimaan ja tekee meistä iloisia rakkaittemme seurassa. ”Sentähden minä notkistan polveni Isän edessä, josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä.” Ef. 3:14, 15

”Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi; ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee.” Heb.

11:7.

Perheidemme, ja kaikkien niiden, jotka tahtovat kohdata Herran, pelastus pitäisi olla meidän jokaisen huolenaiheena vanhempina.

Siksi antakaamme tämän lahjan pelastaa perheitä ja tukea yhteiskunnan hyvää sanan ja pelastuksen kautta Jeesuksessa Kristuksessa meidän Vapahtajassamme.

Raquel Orce Pääkonferenssin Perheosaston johtaja

ERIKOISSAPATTIKOLEHTI KERÄTÄÄN

Länsi-Afrikka

**Länsi-Afrikan
Lähetyskoulun
hyväksi
6 Heinäkuutta
2013**

Pääkonferenssin perheosasto

**Pääkonferenssin
perheosaston
hyväksi
7 Syyskuutta 2013**

